

Document de ședință

A9-0353/2021

20.12.2021

RAPORT

referitor la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii
Europene în această privință – raport anual pe 2021
(2021/2181(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportoare: María Soraya Rodríguez Ramos

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEILOR ȘI EGALITATEA DE GEN...34	34
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	44
ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	45

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

**referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raport anual pe 2021
(2021/2181(INI))**

Parlamentul European,

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,
- având în vedere articolele 2, 3, 8, 21 și 23 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolele 17 și 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și alte tratate și instrumente ale ONU în domeniul drepturilor omului,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,
- având în vedere Convenția ONU din 1948 pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid și Rezoluția 43/29 adoptată de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU la 22 iunie 2020 privind prevenirea genocidului,
- având în vedere Convenția ONU asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei din 18 decembrie 1979,
- având în vedere Declarația privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare bazată pe religie și credință, proclamată prin Rezoluția 36/55 a Adunării Generale a ONU din 25 noiembrie 1981,
- având în vedere Declarația ONU cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale, etnice, religioase și lingvistice din 18 decembrie 1992,
- având în vedere Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului, adoptată prin consens la 10 decembrie 1998,
- având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 și cele două protocoale opționale la aceasta, adoptate la 25 mai 2000,
- având în vedere Tratatul ONU privind comerțul cu arme referitor la exporturi și evaluarea exporturilor și Codul de conduită al UE privind exporturile de arme,
- având în vedere Declarația de la Beijing din septembrie 1995,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei pentru protecția drepturilor omului și a

demnității umane față de aplicațiile biologiei și medicinei (CETS nr. 164), adoptată la 4 aprilie 1997, și protocoalele la aceasta, privind lupta împotriva traficului de ființe umane (CETS nr. 197), adoptată la 16 mai 2005, și privind protecția copiilor împotriva exploatarea sexuală și a abuzurilor sexuale (CETS nr. 201), adoptată la 25 octombrie 2007,

- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumită în continuare „Convenția de la Istanbul”), din 11 mai 2011, pe care nu au ratificat-o toate statele membre,
- având în vedere Protocolul nr. 6 al Consiliului Europei la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind abolirea pedepsei cu moartea,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2020/1998 al Consiliului din 7 decembrie 2020 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului¹,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare²,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2021/947 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2021 de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională - Europa globală³,
- având în vedere Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024, adoptat de Consiliu la 18 noiembrie 2020,
- având în vedere Apelul la acțiune pentru drepturile omului lansat de Secretarul General al ONU,
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 noiembrie 2015 privind sprijinul UE pentru justiția de tranziție,
- având în vedere concluziile Consiliului din 17 februarie 2020 privind prioritățile UE pentru 2020 în cadrul forurilor ONU însărcinate cu apărarea drepturilor omului și din 22 februarie 2021 privind prioritățile UE pentru 2021 în cadrul forurilor ONU însărcinate cu apărarea drepturilor omului,
- având în vedere concluziile Consiliului din 13 iulie 2020 privind prioritățile UE în cadrul ONU și pentru cea de a 75-a Adunare Generală a Organizației Națiunilor Unite, septembrie 2020-septembrie 2021, precum și concluziile Consiliului din 12 iulie 2021 privind prioritățile UE în cadrul ONU în cadrul celei de a 76-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, septembrie 2021-septembrie 2022,

¹ JO L 410 I, 7.12.2020, p. 1.

² JO L 206, 11.6.2021, p. 1.

³ JO L 209, 14.6.2021, p. 1.

- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată la 25 septembrie 2015, în special obiectivele 1, 4, 5, 8 și 10,
- având în vedere Rezoluțiile nr. 1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122 și 2242 ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea,
- având în vedere rezoluția din 28 mai 2019 a Adunării Generale a ONU de înființare a Zilei Internaționale pentru Comemorarea Victimelor Actelor de Violență Bazate pe Religie sau Convingere și rezoluția din 19 decembrie 2017 privind instituirea Zilei internaționale pentru Comemorarea și Omagierea Victimelor Terorismului,
- având în vedere raportul din 17 mai 2019 al raportorului special al ONU privind dreptul la libertatea de întrunire și de asociere pașnică referitor la exercitarea drepturilor respective în era digitală,
- având în vedere nota de informare a Raportoarei speciale a ONU referitoare la drepturile la libertatea de întrunire și asociere pașnică privind acțiunile strategice în justiție împotriva mobilizării publice și drepturile la libertatea de întrunire și asociere,
- având în vedere raportul Raportorului special al ONU pentru promovarea și protecția dreptului la libertatea de opinie și de exprimare din 28 mai 2019 privind efectul negativ al industriei de supraveghere asupra libertății de exprimare,
- având în vedere noul Plan de acțiune al UE pentru egalitatea de gen și capacitarea femeilor în relațiile externe pentru perioada 2021-2025 (PAEG III),
- având în vedere Strategia UE privind drepturile copilului (2021-2024),
- având în vedere observația privind drepturile omului a comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei din 27 octombrie 2020 intitulată „Este momentul să se ia măsuri împotriva SLAPP”,
- având în vedere orientările revizuite ale Consiliului din 16 septembrie 2019 privind politica UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante,
- având în vedere orientările UE din 24 iunie 2013 privind promovarea și protecția libertății de religie sau de credință,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 12 septembrie 2012 intitulată „Rădăcinile democrației și ale dezvoltării durabile: angajamentul Europei față de societatea civilă în ceea ce privește relațiile externe” (COM(2012)0492),
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 8 aprilie 2020 privind răspunsul UE pe plan mondial la COVID-19 (JOIN(2020)0011),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 23 septembrie 2020 referitoare la un nou Pact privind migrația și azilul (COM(2020)0609),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 12 noiembrie 2020 intitulată „O Uniune a

egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025” (COM(2020)0698),

- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 17 februarie 2021 privind consolidarea contribuției UE la multilateralismul bazat pe norme (JOIN(2021)0003),
- având în vedere Raportul anual pe 2020 al UE privind drepturile omului și democrația în lume,
- având în vedere rezoluția sa din 3 iulie 2018 referitoare la încălcarea drepturilor popoarelor indigene în lume, inclusiv acapararea de terenuri⁴,
- având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2019 referitoare la Orientările UE și mandatul trimisului special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingere în afara UE⁵,
- având în vedere rezoluția sa din 23 octombrie 2020 referitoare la egalitatea de gen în politica externă și de securitate a UE⁶,
- având în vedere rezoluția sa din 20 ianuarie 2021 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raport anual pe 2019⁷ și rezoluțiile sale anterioare referitoare la rapoartele anuale precedente,
- având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei cu privire la diligența necesară a întreprinderilor și răspunderea acestora⁸,
- având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2021 referitoare la efectele schimbărilor climatice asupra drepturilor omului și rolul activiștilor de mediu în această chestiune⁹,
- având în vedere rezoluția sa din 16 septembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind identificarea violenței bazate de gen ca un nou domeniu al criminalității enumerat la articolul 83 alineatul (1) din TFUE¹⁰,
- având în vedere toate rezoluțiile sale adoptate în 2020 și 2021 privind încălcarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (cunoscute sub numele de rezoluții de urgență) în conformitate cu articolul 144 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Premiul Saharov pentru libertatea de gândire, decernat de Parlament, care a fost acordat, în 2020, opoziției democratice din Belarus, iar în 2021 lui Alexei Navalnîi,

⁴ JO C 118, 8.4.2020, p. 15.

⁵ JO C 411, 27.11.2020, p. 30.

⁶ JO C 404, 6.10.2021, p. 202.

⁷ JO C 456, 10.11.2021, p. 94.

⁸ JO C 474, 24.11.2021, p. 11.

⁹ Texte adoptate, P9_TA(2021)0245.

¹⁰ Texte adoptate, P9_TA(2021)0388.

- având în vedere definiția unei organizații a societății civile din glosarul sintezelor legislației UE,
 - având în vedere cadrul de politică al UE privind sprijinul UE pentru justiția de tranziție,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0353/2021),
- A. întrucât Uniunea Europeană se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, astfel cum se prevede la articolul 2 din TUE; întrucât nicio persoană nu poate să fie persecutată sau hărțuită în vreun fel pentru implicarea sa în activități de protecție și de promovare a drepturilor omului sau a democrației; întrucât reducerea la tăcere a vocilor care fac notă discordantă și restricționarea mobilizării publice și a accesului la informații au un impact direct asupra drepturilor omului și a democrației;
- B. întrucât amenințările grave la adresa multilateralismului și a dreptului internațional observate în prezent impun ca UE să aibă un rol și mai angajat în promovarea și protejarea drepturilor omului în întreaga lume; întrucât politicile și acțiunile UE în domeniul drepturilor omului ar trebui să conducă la acțiuni mai asertive, decisive și eficiente, cu ajutorul tuturor instrumentelor aflate la dispoziția sa; întrucât UE ar trebui să exploreze în mod constant cele mai bune modalități de acțiune eficientă, utilizând cele mai adecvate instrumente pentru a aborda încălcările și abuzurile la adresa drepturilor omului la nivel mondial, și ar trebui să efectueze o evaluare periodică a setului său de instrumente privind drepturile omului în acest scop;
- C. întrucât Parlamentul European are o poziție crucială ca instituție UE activă în apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ca susținător fervent al apărătorilor drepturilor omului din întreaga lume;
- D. întrucât Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 este o foaie de parcurs a priorităților UE privind drepturile omului, care ar trebui să se afle în centrul tuturor politicilor externe ale UE; întrucât, pentru a promova în mod eficient drepturile omului în lume, UE trebuie să asigure coerența între diferitele sale politici interne și externe,

Provocări generale și instrumente de politică

1. este extrem de preocupat de provocările la adresa drepturilor omului și a democrației, care au ca rezultat slăbirea protecției guvernantei democratice, a instituțiilor și a drepturilor universale ale omului, precum și reducerea spațiului societății civile, observată în întreaga lume; subliniază legătura dintre încălcările statului de drept, ale democrației și ale drepturilor omului; invită UE și statele sale membre să depună eforturi mai concertate pentru a aborda provocările legate de drepturile omului din întreaga lume, atât individual, cât și în cooperare cu parteneri internaționali care împărtășesc aceeași viziune, inclusiv în cadrul ONU; invită UE și statele sale membre să conducă prin puterea exemplului și să acționeze ca un adevărat lider mondial în

promovarea și protecția drepturilor omului, a egalității de gen și a statului de drept și să se împotrivescă ferm atacurilor la adresa principiilor universalității, inalienabilității, indivizibilității, interdependenței și interconectării drepturilor omului;

2. subliniază importanța pentru acest obiectiv atât a noului Instrument de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI) – Europa globală, cât și a Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024; reamintește că utilizarea votului cu majoritate calificată în Consiliu cu privire la chestiuni legate de drepturile omului ar avea ca rezultat o politică externă și de securitate a UE mai efektivă și mai proactivă și ar întări cooperarea cu privire la chestiuni de interes strategic major pentru UE, reflectând în același timp valorile sale fundamentale; subliniază necesitatea de a se ajunge la poziții comune și la un consens între statele membre; subliniază că este important ca statele membre să își asume planul de acțiune al UE și să prezinte în mod public rapoarte cu privire la acțiunile lor în cadrul acestui document strategic; încurajează parlamentele naționale și regionale, instituțiile naționale pentru drepturile omului și organizațiile locale ale societății civile să colaboreze cu autoritățile lor la nivelul statelor membre în ceea ce privește contribuția acestora la realizarea politicii externe a UE în domeniul drepturilor omului;
3. este profund îngrijorat de numărul tot mai mare de democrații și regimuri autocratice neliberale, care sunt majoritare la nivel mondial pentru prima dată în ultimii 20 de ani și care încearcă să își reprime propriii cetățeni și să slăbească libertatea, guvernarea democratică și normele internaționale; invită UE și statele membre să utilizeze pe deplin instrumentele de care dispun, inclusiv pârgھیile lor economice în cadrul relațiilor comerciale reciproce pentru a dezvolta un sprijin mai ambițios pentru libertate, buna guvernare, statul de drept și instituțiile democratice, precum și pentru a contribui la asigurarea spațiului pentru societatea civilă din întreaga lume;
4. solicită UE să continue să își intensifice cooperarea cu Statele Unite și cu alți parteneri democratici care împărtășesc aceeași viziune pentru a sprijini libertatea și democrația la nivel mondial și pentru a riposta împotriva regimurilor autoritare și totalitare; solicită adoptarea unor noi instrumente internaționale pentru apărarea democrației; invită Comisia să revizuiască, să actualizeze și să dezvolte în continuare programele UE de construcție statală, pentru a mări eficiența acestora și pentru a îmbunătăți sustenabilitatea rezultatelor obținute;
5. subliniază că angajamentul ambițios și retorica politicii externe a UE privind drepturile omului impun ca aceasta să fie consecventă și să conducă prin puterea exemplului pentru a nu-și submina credibilitatea atunci când se opune declinului democratic la nivel mondial; solicită UE, în acest scop, să acorde o atenție deosebită evaluării și prevenirii oricăror încălcări legate de propriile sale politici, proiecte și finanțări în țările terțe și să asigure transparența acestora pentru a evita abordări inconsecvente ale unor situații comparabile din domeniul drepturilor omului la nivel mondial, precum și să instituie un mecanism de tratare a plângerilor pentru persoanele ale căror drepturi ar fi putut fi încălcate de activitățile UE;
6. subliniază importanța sprijinului UE pentru mediere și procesele electorale prin asistența acordată observatorilor interni și prin misiunile de observare a alegerilor, în care Parlamentul joacă un rol activ; subliniază că este important să se asigure cel mai

înalt nivel de protecție pentru observatorii electorali locali și solicită sprijin suplimentar în acest sens; subliniază necesitatea unei monitorizări eficiente a rapoartelor și recomandărilor acestor misiuni, pentru a întări standardele democratice și a înlesni viitoarele tranziții democratice pașnice și dezvoltarea în țările în cauză; reamintește instrumentele de mediere politică ale Parlamentului, care ar putea fi dezvoltate în continuare pentru a contribui la această abordare generală; subliniază importanța Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) și a Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) pentru a continua să transmită Parlamentului European, în timp util și astfel cum s-a convenit, rapoartele elaborate de misiunile de explorare;

7. solicită UE să colaboreze îndeaproape cu organizațiile interne și internaționale, cum ar fi Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE), Consiliul Europei și organizațiile care au aprobat Declarația de principii privind observarea internațională a alegerilor, pentru a identifica în mod eficient obstacolele din calea campaniei electorale a oricărui candidat, fraudă electorală, neregulile electorale și persecutarea mass-mediei libere pentru relatarea cu privire la procesele electorale;
8. subliniază că Parlamentul European ar trebui să depună eforturi pentru o comunicare mai eficientă cu privire la protecția drepturilor omului, inclusiv prin traducerea rezoluțiilor sale de urgență referitoare la încălcările drepturilor omului în limbile locale ale țărilor în cauză și prin publicarea și distribuirea acestora în consecință;

Programul tematic „Drepturile omului și democrația”

9. reamintește că respectarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept este un obiectiv transversal al întregului Instrument IVDCI – Europa globală, astfel cum se prevede la articolul 3 (obiective) din regulament; subliniază importanța programului tematic privind drepturile omului și democrația adoptat în cadrul Instrumentului IVDCI – Europa globală pentru protecția drepturilor omului și promovarea libertății și democrației în întreaga lume;
10. reiterează că diversificarea și maximizarea mecanismelor de finanțare pentru actorii societății civile în cadrul IVDCI sunt elemente esențiale și ar trebui încurajate prin luarea în considerare a particularităților acestor actori și prin asigurarea faptului că nici domeniul lor de acțiune, nici numărul potențialilor interlocutori nu sunt restricționate, în plus față de continuarea eforturilor în direcția unei mai mari autonomii a spațiului civic, în conformitate cu principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării; solicită ca nivelul și flexibilitatea finanțării acordate societății civile și apărătorilor drepturilor omului în cadrul programului tematic privind drepturile omului și democrația al IVDCI, inclusiv proiectului ProtectDefenders.eu și Fondului European pentru Democrație, să reflecte gravitatea regresului neliberal actual și micșorarea spațiului de acțiune al societății civile la nivel mondial;
11. solicită o transparență mai mare a dispozițiilor legate de drepturile omului în acordurile de finanțare în cadrul IVDCI și o clarificare a mecanismului și a criteriilor de suspendare a acestor acorduri în cazul unei încălcări a drepturilor omului, a principiilor democratice și a statului de drept, sau în cazuri grave de corupție; solicită Comisiei să se abțină cu strictețe de la a acorda sprijin bugetar guvernelor țărilor terțe ca modalitate

operațională pentru acordarea de ajutoare în țări în care se înregistrează pe scară largă încălcări ale drepturilor omului și are loc reprimarea apărătorilor drepturilor omului;

12. salută dialogul strategic dintre Comisie și Parlament cu privire la toate componentele IVCDCI și invită Comisia să țină seama pe deplin de contribuția Parlamentului cu privire la prioritățile în materie de drepturi ale omului, atât în programul tematic, cât și în toate programele geografice; subliniază că impactul deplin al instrumentului poate fi obținut numai dacă agenda privind drepturile omului este integrată în toate politicile și programele externe ale UE, dacă este coerentă cu politicile sale interne și dacă UE este percepută ca un actor internațional credibil, angajat să apere și să promoveze drepturile omului;
13. salută activitatea Fondului European pentru Democrație în sprijinirea societății civile și a mass-mediei libere din vecinătatea sudică și estică a UE, precum și din Balcanii de Vest; invită Comisia să mărească numărul mecanismelor de reatribuire a granturilor în cadrul programelor UE de sprijinire a democrației, pentru a consolida abordările ascendente ale sprijinirii democrației și a asigura că și inițiativele la o scară mai mică la nivel regional sau local pot beneficia de sprijin din partea UE;
14. își reiterează sprijinul pentru activitatea fundațiilor politice europene în sprijinirea și capacitatea generației viitoare de lideri politici din vecinătatea UE și dincolo de aceasta;

Reprezentantul Special al UE pentru drepturile omului

15. salută contribuția Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului (RSUE) la apărarea și promovarea drepturilor omului în lume; subliniază rolul important al RSUE în creșterea eficacității politicilor UE în domeniul drepturilor omului prin colaborarea cu țările terțe, cooperarea cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune pentru a promova agenda privind drepturile omului și creșterea coerenței interne și externe a politicilor UE în domeniu; reiterează faptul că numirea RSUE ar trebui să facă obiectul unei audieri prealabile în fața Parlamentului;
16. ia act de faptul că mandatul și vizibilitatea rolului RSUE ar trebui amplificate pentru a avea un impact semnificativ asupra drepturilor omului; subliniază că RSUE are un mandat flexibil, care ar putea fi adaptat la evoluția circumstanțelor; consideră că poziția RSUE ar putea deveni mai eficientă prin intensificarea activităților de comunicare și prin dezvoltarea unui profil public mai pronunțat, printre altele, prin publicarea de declarații publice în sprijinul apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol, inclusiv al laureaților și finaliștilor Premiului Saharov, precum și al apărătorilor drepturilor omului încarcerați pe perioade lungi, contribuind astfel la protejarea integrității lor fizice și a activității esențiale pe care o desfășoară; subliniază că este important ca RSUE să coopereze îndeaproape cu reprezentanții speciali ai UE în diferite țări și regiuni cu scopul de a integra drepturile omului în politicile regionale ale UE;
17. recomandă ca RSUE să acorde o atenție deosebită țărilor și subiectelor abordate în rezoluțiile de urgență lunare ale Parlamentului referitoare la încălcările drepturilor omului, precum și oricăror încălcări ale drepturilor omului, în special celor comise în cadrul regimurilor autoritare;
18. invită Comisia, VP/ÎR și statele membre să asigure sprijin politic și resurse umane și

financiare adecvate pentru RSUE și pentru echipa sa;

19. încurajează RSUE să continue eforturile diplomatice pentru a mări sprijinul UE pentru dreptul internațional umanitar și justiția internațională; își reiterează apelul pentru un reprezentant special al UE pe această temă;

Dialogurile UE privind drepturile omului

20. recunoaște că dialogurile UE privind drepturile omului au potențialul de a promova drepturile omului și democrația în relațiile bilaterale cu țările terțe, dar subliniază că, pentru a fi eficace, acestea trebuie să fie urmărite într-un mod orientat spre rezultate și bazat pe criterii de referință clare pentru evaluarea rezultatelor acestora; regretă că orientările revizuite ale UE privind dialogurile pe tema drepturilor omului cu țările partenere/terțe, deși stabilesc obiective specifice, nu identifică indicatori care ar permite efectuarea unei evaluări adecvate; solicită SEAE să efectueze astfel de evaluări pentru fiecare dialog, în conformitate cu orientările UE, incluzând monitorizarea cazurilor individuale menționate atât în contextul dialogurilor privind drepturile omului, cât și de către Parlament; este de părere că incapacitatea de a obține rezultate concrete în ceea ce privește dialogurile privind drepturile omului cu țările terțe ar necesita o evaluare suplimentară a modului de desfășurare a relațiilor bilaterale;
21. reiterează angajamentul asumat în orientările UE privind apărătorii drepturilor omului de a semnaliza cazuri individuale ale apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol în cadrul dialogurilor privind drepturile omului purtate de UE cu țările partenere/țările terțe și subliniază necesitatea de a fi consecvent în asigurarea faptului că astfel de cazuri sunt aduse în discuție cu aceste ocazii; se așteaptă ca SEAE să acorde o atenție deosebită cazurilor individuale semnalate de Parlament, în special în rezoluțiile sale de urgență, precum și laureaților și finaliștilor Premiului Saharov aflați în pericol, și să prezinte un raport referitor la acțiunile întreprinse;
22. subliniază că dialogurile ar trebui să fie unul dintre instrumentele angajamentului cuprinzător al UE în domeniul drepturilor omului și că acestea nu ar trebui să fie considerate un înlocuitor al discuțiilor legate de drepturile omului din cadrul forumurilor la nivel înalt cu toți actorii relevanți și, în special, cu partenerii strategici ai UE; invită SEAE să facă schimb de informații cu privire la dialogurile avute în vedere – atât bilaterale, cât și în cadrul forumurilor internaționale – cu suficient timp înainte, cu Comisia pentru afaceri externe și cu Subcomisia pentru drepturile omului a Parlamentului, precum și cu organizațiile societății civile;
23. subliniază că toți actorii societății civile, inclusiv organizațiile independente ale societății civile, organizațiile cu profil religios, sindicatele, organizațiile conduse de comunitate și apărătorii drepturilor omului au un rol vital în cadrul dialogurilor, în ceea ce privește contribuția atât la dialoguri în sine, cât și la evaluarea rezultatelor acestora; subliniază că UE și statele sale membre ar trebui să asigure consultarea și participarea reală, accesibilă și incluzivă a unor astfel de organizații în cadrul dialogurilor oficiale și informale, acolo unde este posibil și corespunzător, precum și în cadrul discuțiilor preliminare; invită SEAE și Comisia să îmbunătățească comunicarea și transparența în ceea ce privește societatea civilă; invită, în acest sens, SEAE și Comisia să consolideze și să sporească vizibilitatea punctelor focale pentru drepturile omului din cadrul

diviziunilor geografice ale sediilor lor centrale și să întărească sprijinul acordat societății civile, inclusiv sprijinul tehnic, în special în țările în care regimurile opresive încearcă să împiedice activitatea societății civile;

24. subliniază că dialogurile privind drepturile omului sunt menite să constituie o parte centrală a setului de instrumente de politică externă ale UE și, prin urmare, nu pot fi un scop în sine; reiterează că, în conformitate cu articolul 21 din TUE, valorile pe care se întemeiază Uniunea trebuie să ghideze toate aspectele politicilor sale externe; invită, prin urmare, SEAE și Consiliul să găsească un echilibru mai bun între diplomație, interese și valori, care să fie mai coerent cu obiectivele privind drepturile omului care susțin acțiunea externă a UE, cu un accent mai puternic pe o perspectivă pe termen lung; reiterează, prin urmare, că respectarea drepturilor omului trebuie să fie o condiție esențială a sprijinului acordat de UE țărilor terțe;

Multilateralismul și justiția internațională

25. ia act de faptul că 2020 a marcat cea de a 75-a aniversare a Organizației Națiunilor Unite, un forum universal esențial pentru consolidarea consensului internațional privind pacea și securitatea, dezvoltarea durabilă și respectarea drepturilor omului și a dreptului internațional; solicită UE și statelor sale membre să își mențină sprijinul vital pentru ONU și să își continue eforturile de a se exprima la unison în cadrul ONU și al altor foruri multilaterale; atrage atenția asupra încercărilor cu care se confruntă exercitarea universală a drepturilor omului și evidențiază necesitatea unui multilateralism și a unei cooperări internaționale mai incluzive și mai eficiente; subliniază rolul esențial al organismelor ONU ca forum pentru promovarea păcii, soluționarea conflictelor și protecția drepturilor omului și solicită mai multe acțiuni și resurse în această privință; salută apelul la acțiune pentru drepturile omului lansat de Secretarul General al ONU;
26. regretă practica continuă a standardelor duble de către anumite țări în tratarea situațiilor legate de drepturile omului la nivel mondial; condamnă creșterea numărului de încercări de subminare a funcționării organismelor ONU, în special a Consiliului pentru Drepturile Omului, prin punerea la îndoială a caracterului universal al drepturilor omului, și de obstrucționare a ordinii internaționale bazate pe norme; regretă că țările în care există regimuri autocratice și încălcări repetate ale drepturilor omului au devenit parte a Consiliului pentru Drepturile Omului și deplânge nerespectarea flagrantă a obligațiilor lor în materie de drepturi ale omului și rezultatele deplorabile în cooperarea cu mecanismele ONU instituite prin intermediul Consiliului pentru Drepturile Omului; solicită, în acest sens, o reformă fundamentală a Consiliului pentru Drepturile Omului, inclusiv stabilirea unor criterii clare pentru membrii săi; invită SEAE, în special, să inițieze și să coordoneze eforturile către o poziție coordonată a UE și a statelor membre cu privire la apartenența la Consiliul pentru Drepturile Omului, care ar promova o mai mare transparență în procesul electoral, îndeosebi prin publicarea voturilor statelor membre, și ar furniza argumentele care le justifică voturile; subliniază, de asemenea, necesitatea unui proces cu adevărat competitiv, prin garantarea faptului că cele trei blocuri regionale în care sunt prezente statele membre oferă mai mulți candidați decât locuri și prin îmbunătățirea responsabilității candidaților prin examinarea angajamentelor voluntare ale acestora și a rezultatelor obținute în cooperarea cu Consiliul pentru Drepturile Omului și cu organismele ONU instituite prin tratate și procedurile speciale;

27. condamnă cu fermitate toate atacurile împotriva deținătorilor de mandate pentru procedurile speciale ale ONU, precum și independența și imparțialitatea mandatelor acestora; subliniază că suveranitatea statului nu poate fi utilizată ca pretext pentru a evita monitorizarea drepturilor omului de către comunitatea internațională, deoarece, în conformitate cu Carta ONU și cu Rezoluția 60/251 a Adunării Generale a ONU, toate statele, indiferent de sistemele lor politice, economice și culturale, au datoria și responsabilitatea de a promova și a proteja toate drepturile omului și libertățile fundamentale pentru toți, iar Consiliul pentru Drepturile Omului ar trebui să abordeze situațiile de încălcare a drepturilor omului;
28. invită statele membre și partenerii democratici ai UE să contracareze cu hotărâre aceste încercări și să își întărească răspunsul la încălcările grave ale drepturilor internaționale ale omului; invită Consiliul și statele membre să depună eforturi în vederea reformării instituțiilor multilaterale pentru a le face mai reziliente și mai capabile să ia decizii mai coerente și mai adaptabile;
29. subliniază necesitatea unei finanțări adecvate pentru toate organismele ONU din domeniul drepturilor omului, în special pentru organismele instituite prin tratate și pentru procedurile speciale; invită Secretarul General al ONU, în acest scop, să pună la dispoziție resurse adecvate din bugetul ONU și îndeamnă statele membre ale UE să își majoreze contribuțiile voluntare;
30. subliniază necesitatea de a efectua o analiză imparțială, echitabilă și transparentă a cererilor de acordare a statutului consultativ în cadrul Consiliului Economic și Social al ONU de către organizațiile neguvernamentale (ONG-uri); sprijină apelul adresat de UE pentru aprobarea mult amânată a cererilor depuse de anumite ONG-uri respectabile;
31. denunță represaliile și actele de intimidare îndreptate în ultimul an împotriva unui număr de aproximativ 240 de membri individuali ai societății civile, apărători ai drepturilor omului și jurnaliști din 45 de țări pentru că au cooperat cu ONU, astfel cum au fost raportate de Secretarul General al ONU; solicită UE și statelor membre să ia măsuri ferme împotriva acestor represalii, inclusiv printr-un demers la nivel mondial față de țările în cauză, și să ia toate măsurile posibile pentru a contribui la asigurarea unor spații deschise și sigure pentru interacțiunea persoanelor și a organizațiilor societății civile cu ONU, cu reprezentanții și mecanismele sale;
32. își reiterează sprijinul ferm pentru Curtea Penală Internațională (CPI), singura instituție internațională capabilă să urmărească penal unele dintre cele mai odioase crime din lume și să facă dreptate victimelor acestora; subliniază independența și imparțialitatea CPI; invită UE și statele membre să ofere un sprijin financiar adecvat pentru a permite CPI să își îndeplinească sarcinile; sprijină universalitatea Statutului de la Roma și solicită UE să includă o clauză specifică privind ratificarea și accesul acestuia în acordurile care urmează să fie încheiate cu țări terțe; solicită UE să își intensifice colaborarea cu țările care nu au aderat încă la Statutul de la Roma; condamnă cu fermitate orice atac asupra personalului sau asupra independenței CPI; este de părere că încercările de a submina credibilitatea și rolul esențial al CPI constituie atacuri la adresa multilateralismului și ar trebui combătute ca atare de către UE și statele sale membre, inclusiv atunci când sunt generate de țările partenere apropiate; subliniază că CPI are nevoie de acces deplin în țările pe care le investighează pentru a-și putea îndeplini

sarcinile; subliniază potențialul altor instrumente inovatoare de a trage la răspundere autorii crimelor internaționale, inclusiv jurisdicția universală în cadrul instanțelor judiciare naționale; subliniază, în acest context, discuțiile actuale din cadrul Comisiei de drept internațional a ONU cu privire la imunitatea funcționarilor de stat și solicită să li se dea curs; solicită UE să continue întărirea capacităților la nivel național în țările terțe, sprijinind în același timp tribunalele și mecanismele penale internaționale, precum și platformele și organizațiile dedicate combaterii impunității, cum ar fi Coaliția pentru CPI;

33. își reiterează apelul la acțiuni de combatere a impunității și de promovare a responsabilității în regiunile și țările afectate de conflicte; ia act de adoptarea de către Parlament și Consiliu a proiectului-pilot privind Observatorul european pentru combaterea impunității; invită, în acest sens, Comisia și SEAE să pună în aplicare instrumente similare pentru a capacita și a sprijini victimele prin accesul la căi de atac și despăgubiri, inclusiv cele legate de corupție;

Provocări specifice legate de drepturile omului

COVID-19

34. subliniază că pandemia de COVID-19 a întărit în mod semnificativ tendințele recente de democrații neliberale și regimuri autocratice care slăbesc democrația; regretă utilizarea abuzivă a crizei epidemiologice de către aceste regimuri pentru a restrânge și mai mult libertatea de exprimare, de întrunire, de religie și de convingere prin restricționarea funcționării instituțiilor democratice și reprimarea disidenței, inclusiv prin limitarea libertății mass-mediei atât online, cât și offline și prin vizarea criticilor și a denunțătorilor prin campanii de defăimare; regretă, de asemenea, faptul că aceste regimuri au urmărit, de asemenea, discriminarea împotriva populațiilor marginalizate, în special a populațiilor indigene și a altor minorități, utilizarea în masă a instrumentelor de supraveghere, campaniile de dezinformare, restricțiile privind accesul la informații, în special din mass-media pluralistă și independentă prin blocarea generalizată a internetului, reducerea lățimii benzii și blocarea conținutului, punerea în aplicare a unor măsuri de urgență fără criterii clare pentru revocarea acestora, restricții privind exercitarea democratică a alegerilor și utilizarea accesului selectiv la asistență medicală ca mijloc de discriminare împotriva anumitor segmente ale populației;
35. recunoaște rolul important pe care îl joacă apărătorii drepturilor omului în răspunsul la pandemia de COVID-19 prin asumarea mai multor roluri noi pe lângă activitatea lor zilnică în domeniul drepturilor omului, în pofida riscurilor semnificative și disproporționate cu care se confruntă; constată cu îngrijorare că, la nivel mondial, guvernele au folosit pandemia ca ocazie de a viza în mod specific apărătorii drepturilor omului, refuzând să-i elibereze din închisoare, prelungind perioada detenției fără posibilitatea de a comunica, restricționând vizitele în închisoare și condamându-i în baza unor acuzații false în cadrul unor audieri cu ușile închise;
36. subliniază că pandemia de COVID-19 a avut un impact negativ asupra drepturilor economice și sociale în majoritatea țărilor din lume, în timp ce criza sanitară și criza economică ulterioară au generat creșterea inegalității în interiorul țărilor și între acestea; denunță încercările continue ale autorităților de a nu divulga informații vitale din partea

anchetatorilor internaționali cu privire la originea și răspândirea COVID-19; subliniază că efectele extrem de negative ale pandemiei de COVID-19 au afectat în mod disproporționat grupurile aflate în situații vulnerabile, inclusiv femeile, persoanele LGBTIQ, persoanele sărace, copiii, persoanele cu dizabilități, migranții, refugiații, solicitanții de azil, minoritățile religioase, cu convingeri minoritare și alte minorități, lucrătorii informali, precum și persoanele aflate în închisoare sau detenție, printre altele; subliniază că grupurile aflate în situații vulnerabile sunt, de asemenea, mai afectate de consecințele economice și sociale negative ale pandemiei, precum și de restricțiile privind accesul la asistență medicală și instruire; ia act cu îngrijorare de creșterea intoleranței, discriminării și a discursurilor de incitare la ură împotriva anumitor grupuri aflate în situații vulnerabile, în special a grupurilor minoritare, precum și a restricțiilor privind libertățile fundamentale;

37. subliniază că UE ar trebui să își intensifice sprijinul pentru a face față consecințelor negative ale COVID-19, în special pentru grupurile în situații vulnerabile; solicită, în acest scop, UE să își intensifice urgent eforturile pentru a pune capăt dezechilibrului alarmant în distribuția vaccinurilor la nivel mondial, îndeplinindu-și astfel angajamentul anterior de a sprijini vaccinul împotriva COVID-19 ca bun public mondial, printre altele prin transferul tehnologic și creșterea producției locale, inclusiv prin intermediul Grupului de acces la tehnologiile de combatere a COVID-19 (C-TAP), pentru a se asigura că vaccinurile sunt disponibile, accesibile și la prețuri rezonabile pentru un număr maxim de persoane; subliniază cât de importantă este sprijinirea întăririi sistemelor de instruire și de sănătate pentru a le face reziliente la amenințările viitoare; solicită UE și statelor sale membre să majoreze finanțarea pentru prestarea serviciilor de sănătate publică de bază; subliniază, în acest context, importanța protecției sociale; solicită un sprijin sporit pentru tehnologiile inovatoare în acest scop și salută răspunsul Echipei Europa; recunoaște dreptul la sănătate fizică și mintală, care, în multe țări, este încă stigmatizat și discriminat și subliniază modul în care pandemia de COVID-19 a scos la iveală o neglijență enormă în ceea ce privește acordarea de servicii de îngrijire a sănătății mintale;

Apărătorii drepturilor omului

38. salută activitatea importantă desfășurată de toți apărătorii drepturilor omului din întreaga lume, uneori la cele mai ridicate costuri, și profită de această ocazie pentru a recunoaște contribuția tuturor apărătorilor drepturilor omului la mișcarea pentru drepturile omului; reiterează că apărătorii drepturilor omului sunt adesea singurii interlocutori capabili să desfășoare activități de monitorizare la fața locului și să asigure protecția drepturilor omului în teritorii precum cele ocupate sau anexate, în special în anumite zone de conflicte înghețate, unde atât comunitatea internațională, cât și UE au capacități de implicare limitate;
39. este profund îngrijorat de situația precară a apărătorilor drepturilor omului și deplânge faptul că aceștia sunt victime ale unei violențe din ce în ce mai mari, inclusiv ale asasinatelor cu țintă precisă; subliniază că unele țări au un palmares deosebit de îngrijorător în ceea ce privește persecuția, hărțuirea, intimidarea, răpirea și uciderea extrajudiciară a apărătorilor drepturilor omului; subliniază situația deosebit de gravă a apărătorilor drepturilor femeilor și a activiștilor în domeniul muncii, al mediului și al popoarelor indigene, care a fost agravată și mai mult de COVID-19; regretă utilizarea

sporită a unor tehnici precum hărțuirea, incriminarea și campaniile de defăimare, arestările arbitrare și detenția nelimitată în condiții inumane, pentru a-i reduce la tăcere pe apărătorii drepturilor omului, adesea pe baza unor acuzații de terorism nedefinite în mod adecvat; își reiterează apelul adresat delegațiilor UE și ambasadelor statelor membre din țările terțe de a studia evoluțiile și provocările privind dreptul de a promova și proteja drepturile omului și de a căuta, a primi și a răspunde la informații privind situația apărătorilor drepturilor omului, de a-i vizita periodic în închisoare, de a monitoriza procesele acestora și de a susține accesul acestora la justiție și protecție; invită, de asemenea, UE și statele sale membre să dezvolte o strategie pentru acțiuni ambițioase ale UE care să abordeze numărul tot mai mare de atacuri împotriva apărătorilor drepturilor omului;

40. solicită urgent înființarea unui sistem de emitere de vize de scurtă ședere la nivelul UE pentru relocarea temporară a apărătorilor drepturilor omului, în special prin includerea instrucțiunilor în Manualul UE privind vizele și modificarea instrumentelor legale privind vizele, în special a Codului de vize; regretă lipsa de progrese în această privință în ultimul an și îndeamnă statele membre să revizuiască în mod semnificativ o politică mai coordonată a UE privind eliberarea de vize de urgență pentru apărătorii drepturilor omului;
41. solicită ca Parlamentul European să aibă un rol mai mare în supravegherea acțiunilor delegațiilor UE în ceea ce privește încălcările drepturilor omului și abuzurile împotriva drepturilor omului în țările terțe și să ia măsuri concrete și ferme în cazul în care acestea nu își pot îndeplini responsabilitățile în acest sens; subliniază că este necesar să se garanteze că delegațiile UE dispun de toate resursele și capacitățile necesare și adecvate pentru a acționa eficace în caz de probleme legate de drepturile omului în țările terțe;
42. condamnă cu fermitate uciderea apărătorilor drepturilor omului din întreaga lume și cere dreptate și asumarea răspunderii la cel mai înalt nivel decizional pentru atacurile respective; subliniază că majoritatea acestor apărători ai drepturilor omului au fost implicați în protejarea terenurilor și a mediului lor, precum și în apărarea drepturilor popoarelor indigene; își reiterează apelul de a se asigura că principiul consimțământului liber, prealabil și în cunoștință de cauză este pe deplin respectat, în conformitate cu Convenția nr. 169 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) referitoare la populațiile indigene și tribale; subliniază necesitatea de a îmbunătăți accesul la justiție în întreaga lume, cu scopul de a combate impunitatea larg răspândită pentru astfel de asasinat; constată, cu toate acestea, că sunt necesare eforturi mai mari nu numai în ceea ce privește despăgubirile și compensațiile, ci și în ceea ce privește prevenirea, prin consolidarea planurilor naționale de protecție a apărătorilor drepturilor omului în țările terțe, printre alte măsuri;

Libertatea de expresie, de întrunire și de asociere pașnică

43. subliniază că dezvăluirile recente, cum ar fi scandalul privind programul spion Pegasus al NSO, confirmă că spionarea apărătorilor drepturilor omului și a jurnaliștilor, printre alții, este o chestiune extrem de alarmantă și pare să confirme pericolele legate de utilizarea abuzivă a tehnologiei de supraveghere pentru a submina drepturile omului; solicită promovarea unui spațiu sigur și deschis și a unei capacități mai mari pentru organizațiile societății civile, apărătorii drepturilor omului, jurnaliști și alte persoane

vizate, pentru a-i proteja de supravegherea și interferențele cibernetice; subliniază necesitatea unei reglementări naționale și internaționale mai solide în acest domeniu;

44. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la restricțiile speciale privind libertatea de exprimare, de întrunire și de asociere pașnică și subliniază necesitatea de a le garanta și respecta; reiterează provocările specifice la adresa libertății de opinie și de exprimare și legătura lor cu libertatea de informare, inclusiv cu accesul la informații independente și fiabile atât online, cât și offline;
45. constată că jurnalismul independent și existența unor canale media fiabile nu au fost niciodată mai importante pentru menținerea unor societăți sigure, sănătoase și care funcționează bine, ca în prezent și subliniază că este nevoie de un sprijin public mai mare pentru jurnalismul independent din întreaga lume; condamnă creșterea hărțuirii legale și a legislației restrictive ca mijloc de reducere la tăcere a vocilor critice, cum ar fi prin procese strategice împotriva participării publice și incriminarea defăimării online și offline, care este utilizată pentru a-i intimida pe jurnaliști, avertizori și apărători ai drepturilor omului, astfel încât să își înceteze investigațiile privind corupția și expunerea acesteia și alte chestiuni de interes public în multe țări; reamintește că este nevoie să se asigure transparența informațiilor privind proprietatea asupra mass-mediei, inclusiv privind acționarii, având în vedere rolul lor de a garanta pluralismul mass-mediei;
46. reiterează provocările specifice la adresa libertății de asociere produse de legislația restrictivă, cum ar fi legislația de combatere a terorismului, a extremismului și a corupției împotriva organizațiilor societății civile, precum și riscurile ce decurg din cerințele împovărătoare în materie de înregistrare, finanțare și raportare ca forme de control din partea statului, precum și alte măsuri precum reprimarea demonstrațiilor prin utilizarea forței, hărțuire și detenție arbitrară; condamnă o astfel de utilizare abuzivă a măsurilor legislative, a competențelor polițienești sau a măsurilor de securitate pentru a restricționa dreptul de a protesta; subliniază că zeci de demonstrații au fost reprimare în 2020 și 2021 și că s-a recurs la asasinarea protestatarilor și detenția arbitrară a sute de protestatari pașnici, mulți dintre aceștia fiind supuși torturii și maltratării și forțați să plătească amenzi mari în procese fără a li se garanta standarde procedurale minime; denunță încălcarea dreptului la negociere colectivă, consultare și participarea lucrătorilor și a sindicatelor;
47. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la restricționarea libertății universitare și la creșterea cenzurii și a încarcerării cadrelor didactice din întreaga lume, ceea ce are consecințe semnificative asupra dreptului la educație; îndeamnă UE și statele membre să își intensifice eforturile diplomatice prin angajamente bilaterale și multilaterale în cazul amenințărilor sau al atacurilor asupra libertății academice exercitate de actori statali și nestatali; solicită SEAE și Comisiei să revizuiască mecanismele existente de sprijin și protecție pentru apărătorii drepturilor omului, astfel încât să dezvolte capacitatea de a identifica și a oferi asistență, inclusiv protecție și sprijin în situații de urgență, în cazuri care implică atacuri la adresa libertății academice; solicită Comisiei să garanteze sprijinul continuu la nivel înalt acordat Centrului european interuniversitar pentru drepturile omului și democratizare și Campusului global pentru drepturile omului, ca semn distinctiv al sprijinului acordat de UE educației privind drepturile omului la nivel mondial;

48. condamnă practica tot mai frecventă a statelor autoritare de a găzdui evenimente sportive sau culturale de mare amploare cu scopul de a-și spori legitimitatea internațională, restricționând însă în continuare opoziția pe plan intern; invită UE și statele membre să colaboreze cu federațiile sportive naționale, cu actorii corporativi și cu organizațiile societății civile cu privire la modalitățile de participare a acestora la astfel de evenimente, printre care Jocurile Olimpice de la Beijing din 2022; solicită elaborarea unui cadru al politicii UE privind sporturile și drepturile omului;

Dreptul la un mediu sigur și sănătos

49. recunoaște că schimbările climatice reprezintă una dintre cele mai mari amenințări la adresa drepturilor omului pentru generația noastră și generațiile viitoare, reprezentând un risc deosebit de grav pentru drepturile fundamentale la viață, sănătate, hrană, locuință și la un nivel de trai adecvat al persoanelor și al comunităților; subliniază că guvernele au obligații în ceea ce privește drepturile omului și dezvoltarea sustenabilă; este conștient de legătura strânsă dintre drepturile omului, un mediu sănătos, biodiversitate și combaterea schimbărilor climatice și salută apelul lansat de ONU de a recunoaște la nivel mondial dreptul la un mediu sigur, curat, sănătos și sustenabil; subliniază rolul vital jucat de apărătorii drepturilor omului din domeniul mediului și de populațiile locale și indigene în conservarea unui astfel de mediu, în ciuda amenințărilor cu violența cu care se confruntă adesea din partea celor responsabili de practicile dăunătoare mediului și care profită de pe urma acestora; încurajează UE și statele membre să promoveze recunoașterea ecocidului ca infracțiune internațională în temeiul Statutului de la Roma al CPI și solicită Comisiei să analizeze relevanța ecocidului pentru dreptul UE și diplomația UE; invită UE și statele membre să adopte inițiative ambițioase pentru a combate impunitatea infracțiunilor împotriva mediului la nivel mondial;
50. subliniază obligațiile și responsabilitățile statelor și ale altor responsabili, inclusiv ale întreprinderilor, de a atenua efectele schimbărilor climatice, de a preveni impactul negativ al acestora asupra drepturilor omului, degradarea și pierderea biodiversității și de a promova politici adecvate care să fie suficient de ambițioase și nediscriminatorii și care să prevadă participarea cetățenilor și accesul la căi de atac eficiente și proporționale cu obligațiile în materie de drepturi ale omului; îndeamnă UE să încerce să combată efectele crizei climatice la nivel mondial, printre altele, prin adoptarea unor măsuri de politică eficiente și sustenabile și să se conformeze obiectivelor stabilite de Acordul de la Paris; își reiterează apelul adresat UE și statelor sale membre de a întări legătura dintre drepturile omului și mediu în cadrul acțiunii lor externe și de a oferi protecție efectivă apărătorilor drepturilor omului și ale mediului;
51. atrage atenția în mod deosebit asupra legăturii dintre exploatarea resurselor și finanțarea conflictelor, războaielor și violenței și recunoaște că consecințele schimbărilor climatice asupra mediului pot exacerba migrația și strămutarea forțată;
52. subliniază că popoarele indigene au fost adesea primele victime ale defrișărilor, ceea ce pune în pericol drepturile acestora la terenuri, printre alte drepturi, și accesul la resurse vitale; evidențiază, în acest context, dreptul acestor populații de a-și determina și stabili prioritățile și strategiile de autodezvoltare și de utilizare a terenurilor, teritoriilor și altor resurse care le aparțin; reamintește că impunitatea în cazul încălcării drepturilor

popoarelor indigene încurajează defrișările și, prin urmare, consideră esențial ca cei care sunt responsabili de aceste încălcări să fie trași la răspundere;

Drepturile femeilor, capacitatea femeilor și egalitatea între femei și bărbați

53. subliniază importanța crucială a promovării drepturilor femeilor și primește favorabil Planul de acțiune privind egalitatea de gen și capacitatea femeilor în cadrul acțiunilor externe 2021-2025 (PAEG III) ca semn al angajamentului UE în acest domeniu; salută rolul important jucat de femeile aflate în poziție de lider în politică și de activistele civice în mișcările politice, sociale și de mediu și deplânge faptul că femeile devin adesea ținte ale violenței, atât din cauza genului, cât și a activităților lor, uneori chiar cu prețul vieții;
54. reamintește că Convenția de la Istanbul, în calitate de prim tratat care impune obligații la nivel universal pentru a combate violența împotriva femeilor și fetelor și violența domestică, reprezintă referința pentru standardele internaționale care trebuie să fie ratificate și puse în aplicare;
55. recunoaște impactul disproporționat pe care l-a avut pandemia asupra femeilor, în special creșterea violenței de gen ca urmare a măsurilor de izolare; deplânge faptul că, și în UE, femeile continuă să reprezinte majoritatea victimelor violenței de gen, cum ar fi violența domestică și violența și abuzurile sexuale, inclusiv mutilarea genitală a femeilor, și că se confruntă cu discriminare în viața politică și profesională, precum și în ceea ce privește accesul la educație și asistență medicală; subliniază că furnizarea de îngrijiri, protecție și acces la justiție pentru victimele violenței de gen și ale traficului de persoane au scăzut în mod semnificativ ca urmare a pandemiei; solicită UE să promoveze elaborarea unor planuri și protocoale de asistență de urgență atât la nivelul ONU, cât și în țările partenere, cu scopul de a adapta programele de asistență la circumstanțele pandemiei, la consecințele acesteia și la crizele viitoare; salută eforturile și investițiile făcute de UE, împreună cu ONU, în lansarea inițiativei Spotlight care-și propune să elimine toate formele de violență împotriva femeilor și fetelor;
56. regretă faptul că progresele globale în ceea ce privește drepturile femeilor se situează cu mult sub angajamentele țărilor ONU incluse în Convenția de la Beijing din 1995 și își exprimă îngrijorarea cu privire la tendința de regres în ceea ce privește progresele înregistrate; este extrem de preocupat de deteriorarea dreptului fiecărei persoane de a avea un control deplin asupra chestiunilor legate de sexualitatea sa, precum și asupra sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente (SRHR), fără constrângere și discriminare, în special cu privire la accesul sigur și liber la avortul legal; condamnă toate tentativele de a anula beneficiile și protecțiile existente în materie de SRHR, precum și actele legislative, politicile și practicile care continuă să refuze acordarea acestor drepturi sau să le restrângă în multe țări de pe glob; subliniază că accesul la SRHR și dreptul la educație, informare, planificare familială, metode contraceptive moderne, avort legal și în condiții de siguranță și asistență medicală pentru mame, prenatală și postnatală trebuie să fie garantate pentru toate persoanele; invită UE și statele membre să reafirme drepturile inalienabile ale femeilor la integritate corporală, la demnitate și la luarea de decizii în mod autonom, să apere caracterul universal și indivizibil al tuturor drepturilor omului în toate contextele și să promoveze SRHR ca parte a angajamentelor lor internaționale și în acord cu obiectivele de dezvoltare

durabilă ale ONU;

57. își exprimă profunda îngrijorare față de utilizarea violenței sexuale și de gen ca armă de război; reamintește că Statutul de la Roma consideră crimele sexuale și violența de gen drept crime de război, crime împotriva umanității sau elemente constitutive ale genocidului sau torturii; solicită acțiuni concertate pentru a pune capăt utilizării violenței sexuale ca armă de război; face apel ca UE să combată impunitatea pentru încălcarea drepturilor sexuale și reproductive în mediile conflictuale și sprijină drepturile femeilor și ale fetelor la adevăr, la căi de atac eficiente și la compensații pentru încălcarea acestor drepturi;
58. subliniază că estimările publicate de Organizația Mondială a Sănătății indică faptul că, la nivel mondial, aproximativ una din trei femei (30 %) a fost supusă de-a lungul vieții fie unor acte de violență fizică și/sau sexuală din partea partenerului intim, fie unor violențe sexuale în afara cuplului; subliniază că cea mai prezentă este violența în cuplu; subliniază faptul că 137 de femei sunt ucise zilnic de un membru al familiei; solicită UE și actorilor globali să condamne cu fermitate violența din partea partenerului intim și să utilizeze toate instrumentele disponibile pentru a preveni violența în cuplu, a proteja victimele și a urmări penal autorii; condamnă crimele comise împotriva fetelor și femeilor în familie, în legătură cu comportamente percepute ca fiind inadecvate, pentru a restabili presupusa reputație a familiei;
59. ia act de faptul că în 2020 s-a înregistrat o deteriorare considerabilă a situației victimelor traficului de persoane, majoritatea fiind femei, deoarece ele au ajuns într-o poziție și mai vulnerabilă din cauza pandemiei de COVID-19; salută lansarea Strategiei UE de combatere a traficului de persoane (2021-2025); subliniază nevoia accentuată de a extinde lupta împotriva traficului de ființe umane și a grupurilor infracționale organizate implicate în acesta; subliniază că identificarea victimelor traficului de persoane a devenit și mai complicată în timpul pandemiei de COVID-19; solicită UE și statelor sale membre să își intensifice eforturile în domeniul cooperării judiciare și polițienești internaționale pentru a preveni traficul și a identifica victimele, evitând incriminarea acestora și pentru a le oferi sprijinul psihologic și medical necesar, în strânsă cooperare cu Biroul ONU pentru Droguri și Criminalitate, cu ONG-urile și cu organizațiile societății civile dedicate protecției victimelor;
60. condamnă practica comercială a mamelor-surogat, un fenomen global, care expune femeile din întreaga lume la exploatare și trafic de ființe umane, fiind vizate mai ales femeile vulnerabile din punct de vedere financiar și social; subliniază impactul puternic al acestei practici asupra femeilor, asupra drepturilor femeilor, asupra sănătății femeilor și egalității de gen și subliniază implicațiile sale transfrontaliere; cere un cadru juridic european care să se ocupe de efectele negative ale practicii comerciale a mamelor-surogat;

Drepturile copilului

61. reamintește că drepturile copilului nu cunosc frontiere și solicită o abordare sistematică și coerentă pentru promovarea și apărarea drepturilor copiilor în interiorul și în afara Europei, în conformitate cu Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și cu Agenda 2030;

62. reiterează apelul adresat UE și statelor sale membre de a-și intensifica eforturile pentru a elimina toate formele de abuz împotriva copiilor; salută Strategia Consiliului Europei pentru drepturile copilului (2021-2024) recent adoptată; subliniază însă că copiii continuă să fie victime ale violenței, ale căsătoriilor timpurii și forțate, ale convertirii forțate, ale prostituției, pornografiei infantile și pedofiliei, ale abuzului sexual, inclusiv ale mutilării genitale, ale traficului de persoane, ale separării forțate de părinți, ale muncii copiilor și ale recrutării ca copii-soldați; ei continuă să sufere din cauza lipsei accesului la educație și la asistență medicală, precum și a malnutriției și sărăciei, în particular în crizele umanitare și în conflictele armate; subliniază că 2021 este Anul internațional pentru eliminarea muncii copiilor; solicită integrarea drepturilor copilului și a Agendei ONU privind copiii și conflictele armate în toate politicile externe ale UE; îndeamnă UE să se asigure că politicile sale comerciale și de dezvoltare sunt pe deplin coerente pentru a eradica munca copiilor; subliniază, în acest sens, proiectul pilot de dialog multilateral privind cacaoa sustenabilă; invită statele membre să își respecte responsabilitățile în ceea ce privește protecția copiilor luptătorilor străini care sunt cetățeni ai UE;
63. invită UE să integreze drepturile copiilor și protecția copiilor în toate politicile externe ale UE, inclusiv în contextul dialogurilor privind drepturile omului, al acordurilor internaționale și comerciale, al Instrumentului de asistență pentru preaderare și al IVCDICI – Europa globală; subliniază necesitatea de a urmări toate intervențiile UE relevante pentru copii și de a se asigura că este pusă în aplicare integral o abordare a drepturilor copiilor bazată pe principiul „a nu face rău”;

Traficul de persoane și munca forțată

64. condamnă orice formă de trafic de persoane, de muncă forțată și de sclavie modernă manifestată în cadrul unor categorii foarte diverse, printre care se numără femeile, copiii, imigranții și lucrătorii calificați; reamintește statelor membre că este necesar ca aceste activități să fie urmărite penal și condamnate atât în țările de origine, cât și în cazul în care acestea afectează categorii de persoane cu mobilitate internațională; insistă asupra faptului că este nevoie de un control exhaustiv și de un audit al respectării drepturilor omului și în materie de muncă în cazul contribuțiilor pentru acoperirea serviciilor necesare în țările terțe care au nevoie de ele, astfel încât acestea să nu fie furnizate în condiții precare, încălcându-se drepturile omului; îndeamnă UE și statele sale membre ca în cadrul forurilor multinaționale să propună inițiative de eradicare a tuturor formelor de trafic de persoane, de muncă forțată și de sclavie modernă; acestea sunt nu doar infracțiuni abominabile, ci și cauza fluxurilor migratorii în condiții precare, care duc la situații de vulnerabilitate ridicată și suferință; solicită, având în vedere gravitatea acestor încălcări, ca UE să includă, atât în acordurile aflate în vigoare, cât și în cele încheiate cu țări terțe, o clauză specifică prin care să condamne și să exprime caracterul ireconciliabil al oricărei forme de trafic de persoane, de muncă forțată și de sclavie modernă afectând categorii foarte diverse, printre care se numără femeile, copiii, imigranții și lucrătorii calificați;

Intoleranța și discriminarea

65. își reiterează condamnarea fermă a discriminării, xenofobiei, intoleranței, persecuției și crimelor legate de rasă, etnie, naționalitate, clasă socială, dizabilitate, castă, religie,

convingeri, vârstă, orientare sexuală și identitate de gen, care continuă să fie o problemă majoră în multe țări; subliniază impactul profund disproporționat al pandemiei de COVID-19 asupra discriminării rasiale și etnice, a xenofobiei și a intoleranței asociate lor; salută lansarea Planului de acțiune al UE de combatere a rasismului pentru perioada 2020-2025, care recunoaște nu numai dimensiunea individuală și socială, ci și natura structurală a acestui fenomen; subliniază că, în pofida celor 20 de ani de activitate de la adoptarea Declarației și a Programului de acțiune de la Durban în 2001, rasismul, discriminarea, xenofobia și intoleranța asociată acestora continuă să fie un flagel în multe țări din lume și cere să se aplice toleranță zero față de aceste fenomene; invită guvernele, organizațiile regionale, societatea civilă și alte părți interesate să își intensifice eforturile de a pune în aplicare în mod eficient declarația și să elaboreze și să implementeze planuri de acțiune pentru combaterea rasismului, a discriminării rasiale, a xenofobiei și a intoleranței asociate acestora; solicită UE să organizeze un summit global împotriva rasismului privind combaterea rasismului și a discriminării la nivel mondial, în colaborare cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune și cu organizații internaționale precum OSCE, ONU, Uniunea Africană, Organizația Statelor Americane și Consiliul European;

66. regretă faptul că popoarele indigene se confruntă în continuare cu discriminări și persecuții pe scară largă și sistematice la nivel mondial, inclusiv cu strămutări forțate, arestări arbitrare și uciderea apărătorilor drepturilor omului și ai terenurilor; invită din nou UE, statele membre și partenerii lor din cadrul comunității internaționale să adopte toate măsurile necesare în vederea recunoașterii, protecției și promovării drepturilor populațiilor indigene, inclusiv a limbii, terenurilor, teritoriilor și resurselor lor, și a creării unui mecanism de tratare a plângerilor legate de încălcări ale drepturilor și abuzuri; salută activitatea desfășurată în acest sens de societatea civilă și de ONG-uri; face referire la numirea unui raportor permanent pentru popoarele indigene în cadrul Parlamentului, cu obiectivul de a monitoriza situația drepturilor omului în rândul populațiilor indigene; încurajează statele să ratifice dispozițiile Convenției nr. 169 a OIM privind populațiile indigene și tribale; recomandă ca UE și statele sale membre să includă referiri la popoarele indigene și la drepturile cuprinse în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene în cadrele relevante și emergente pentru diligența necesară;
67. ia act cu mare îngrijorare de dimensiunea și consecințele ierarhiilor bazate pe caste, ale discriminării pe criterii de castă și de perpetuarea încălcărilor drepturilor omului pe criterii de castă, printre care se numără refuzarea accesului la justiție sau la un loc de muncă, segregarea continuă, sărăcia și stigmatizarea, inclusiv obstacolele impuse de sistemul castelor în calea exercitării drepturilor fundamentale ale omului și a facilitării dezvoltării umane; își reiterează solicitarea ca UE și statele sale membre să își intensifice eforturile și să sprijine inițiativele la nivelul ONU și în țările terțe relevante pentru eliminarea discriminării pe criterii de castă;

Drepturile persoanelor LGBTIQ

68. condamnă cu fermitate încălcările drepturilor omului, discriminarea, persecuția și amenințările la adresa vieții și uciderea persoanelor lesbiene, gay, bisexuale, transgen, non-binare, intersexuale și queer (LGBTIQ) din întreaga lume, care au fost amplificate de folosirea pandemiei de COVID-19 drept pretext pentru a reprima apărătorii LGBTIQ

și pentru a propaga defăimarea homofobă și transfobă; invită UE să joace un rol important în apărarea drepturilor persoanelor LGBTIQ în forurile internaționale, inclusiv să depună eforturi pentru dezincriminarea orientării sexuale, a identității de gen, a exprimării de gen și a caracteristicilor sexuale și pentru eliminarea mutilării genitale a persoanelor intersexuale, a așa-numitei „terapii de conversie” și a sterilizării forțate a persoanelor transgen; salută faptul că Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ pentru perioada 2020-2025 include angajamentul UE de a include chestiunile legate de persoanele LGBTIQ în politica sa externă, inclusiv sprijin prin instrumentul IVCDCI – Europa globală și Instrumentul pentru fondurile de preaderare; invită UE și statele membre să aplice integral și consecvent orientările UE privind promovarea și protejarea drepturilor omului în cazul persoanelor LGBTIQ în cadrul politicii sale externe;

Dreptul la libertatea de gândire, de conștiință, de religie sau de convingere

69. sprijină pe deplin dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie, la libertatea de a crede sau de a nu crede, precum și dreptul de a-și manifesta și de a-și schimba sau de a-și părăsi religia sau convingerile fără teama de violență, persecuție sau discriminare; subliniază importanța abordării persecuțiilor pe motive de religie sau convingeri și condamnă persecuțiile suferite de minorități din aceste motive în multe locuri din întreaga lume; invită statele membre și SEAE să ia act, în special, de aceste cazuri și să răspundă în consecință; condamnă utilizarea abuzivă a legilor privind blasfemia pentru a perpetua discriminarea și regretă utilizarea religiei și a instituțiilor religioase în detrimentul drepturilor omului prin persecutarea, inclusiv prin mijloace juridice, a minorităților și comunităților constituite pe criterii de convingere sau a celor religioase, a femeilor, a persoanelor LGBTIQ și a altora aflate în situații vulnerabile; reiterează condamnarea oricărei încercări din partea autorităților sau a guvernelor de a refuza sau de a interveni în alegerea liderilor religioși sau de convingere; subliniază că statele au responsabilitatea de a promova și proteja drepturile omului în cazul persoanelor care aparțin unor minorități constituite pe criterii de convingere sau religioase; subliniază importanța inițiativelor societății civile în acest sens;
70. invită Comisia și Consiliul să pună în aplicare programe ambițioase de apărare a libertății de religie sau de convingere în întreaga lume, încurajând și sprijinind eforturile internaționale de a strânge dovezi despre atrocități, acționând în justiție autorii faptelor, punând efectiv în aplicare sentințele penale și despăgubind victimele; invită Consiliul, Comisia, SEAE și statele membre să colaboreze cu țările terțe pentru a adopta măsuri de prevenire și combatere a infracțiunilor motivate de ură;
71. ia act de faptul că postul de trimis special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingere în afara UE a rămas vacant timp de peste un an, în total; își reiterează apelul adresat Consiliului și Comisiei de a efectua, cât mai curând posibil, o evaluare transparentă și cuprinzătoare a eficacității și valorii adăugate a poziției trimisului special, de a pune la dispoziția acestuia resurse adecvate și de a sprijini în mod corespunzător mandatul, capacitatea și atribuțiile sale instituționale;

Minoritățile naționale, etnice și lingvistice

72. reamintește obligațiile statelor de a proteja drepturile minorităților naționale, etnice,

culturale, religioase și lingvistice de pe teritoriile lor; invită Comisia să sprijine protejarea drepturilor persoanelor care aparțin minorităților din întreaga lume, inclusiv în cadrul programului său tematic privind drepturile omului și democrația;

73. solicită guvernelor țărilor partenere ale UE să respecte drepturile fundamentale ale omului în ceea ce privește minoritățile naționale, etnice și lingvistice, inclusiv cultura, limba, religia, tradițiile și istoria lor, pentru a le conserva culturile și diversitatea; reiterează nevoia ca guvernele respective să îndeplinească obligațiile și angajamentele pe care și le-au asumat în temeiul tratatelor și acordurilor internaționale; deplânge orice încercare de a ignora drepturile fundamentale și drepturile omului ale minorităților etnice și lingvistice prin asimilarea forțată a acestora;

Dreptul de a participa la alegeri libere și corecte

74. subliniază faptul că dreptul de a participa la gestionarea afacerilor publice, în special prin intermediul alegerilor, pe lângă faptul că este un drept al omului în sine, este legat în mod intrinsec de o serie de alte drepturi ale omului, a căror exercitare este esențială pentru un proces electoral semnificativ și stă la baza guvernelor democratice;
75. condamnă cu fermitate erodarea valorilor democratice într-o serie de țări terțe și provocările la adresa integrității electorale, violența electorală, folosirea nejudicioasă a resurselor administrative de către partidele aflate la guvernare, reprimarea oponenților politici, cenzura și amenințările la adresa mass-mediei independente, precum și amplificarea dezinformării; îndeamnă UE să vizeze și să contracareze această situație extrem de îngrijorătoare și să vină cu propuneri concrete și eficiente, reafirmându-și disponibilitatea de a-și asuma un rol de lider în promovarea valorilor democratice și a alegerilor libere și corecte în țările terțe;
76. deplânge faptul că regimurile autoritare și neliberale se îndepărtează de calea democrațiilor mature, de drepturile universale ale omului și de standardele democratice, creând o falsă impresie de legitimitate prin intermediul unor procese electorale false, care nu sunt nici libere, nici corecte, nici transparente; solicită UE și statelor membre să consolideze promovarea de către Uniune a „rezilienței democratice” în țările terțe utilizând toate instrumentele de care dispun;
77. solicită ca protecția proceselor democratice și electorale să fie definită preocupare de prim ordin la nivel global, precum și să se elaboreze un cadru eficient de răspuns la tot felul de intervenții în procesele electorale, în strânsă colaborare cu organizații internaționale precum OSCE;

Corupția și drepturile omului

78. consideră că corupția facilitează, perpetuează și instituționalizează încălcările drepturilor omului și afectează în mod disproporționat persoanele și grupurile cele mai vulnerabile și marginalizate din societate; insistă că UE și statele sale membre trebuie să combată corupția ca atare în acțiunea lor externă prin aplicarea celor mai înalte standarde de transparență în finanțarea acordată țărilor terțe, precum și prin sprijinirea organizațiilor societății civile, a ziariștilor și a avertizorilor de integritate anticorupție, promovând înființarea unor instituții anticorupție eficiente și adoptarea unor cadre de reglementare solide și tratând problema jurisdicțiilor secrete și a paradisurilor fiscale;

79. invită UE să adopte instrumente împotriva liderilor autoritari și a finanțatorilor lor, inclusiv a celor implicați în fraude electorale, să dezvăluie și să înghețe activele ilicite și să promoveze aplicarea jurisdicției universale în cazurile de încălcări grave ale drepturilor omului;
80. este conștient de faptul că UE nu poate fi un bun exemplu în lupta împotriva corupției și a încălcării drepturilor omului atât timp cât unele dintre statele sale membre și unii actori cu sediul în UE prezintă antecedente negative în acest domeniu; se așteaptă ca statele membre și Comisia să intensifice acțiunile concrete împotriva practicilor incorecte ale statelor membre în aceste domenii; recomandă Parlamentului, Comisiei și statelor membre să ofere un sprijin semnificativ organizațiilor societății civile, jurnaliștilor și avertizorilor de integritate anticorupție;
81. subliniază nevoia de a elabora principii și de a depune eforturi pentru adoptarea unei definiții juridice a mării corupții care să fie recunoscută la nivel internațional, inclusiv a naturii sistemice a acesteia, ca infracțiune în dreptul național și internațional;
82. solicită ca cazurile actuale de impunitate pentru marea corupție să fie combătute printr-o aplicare mai strictă a legilor anticorupție, pentru a se garanta tragerea la răspundere a autorilor mecanismelor de mare corupție; cere să se exploreze abordări cuprinzătoare care să includă reforme ale instituțiilor judiciare internaționale, precum extinderea jurisdicției CPI;

Regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (GHRSS al UE – „Legea Magnițki a UE”)

83. salută adoptarea Regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (GHRSS al UE – „Legea Magnițki a UE”) ca o completare esențială a setului de instrumente al UE privind drepturile omului și politica externă, care întărește rolul UE de actor mondial în domeniul drepturilor omului, permițându-i să ia măsuri restrictive împotriva persoanelor fizice și juridice implicate în încălcări grave ale drepturilor omului în lume; felicită Consiliul pentru adoptarea primelor sancțiuni specifice sub acest regim și invită Consiliul să adopte măsuri suplimentare, dacă este necesar; consideră că aplicarea GHRSS al UE nu împiedică sau exclude adoptarea altor instrumente ale UE pentru protecția drepturilor omului, care pot fi combinate și complementare; condamnă orice măsură restrictivă arbitrară și nejustificată împotriva UE sau altor entități în semn de retorsiune față de deciziile UE în temeiul GHRSS al UE; regretă faptul că Consiliul a decis să aplice unanimitatea în cadrul votului și își reiterează solicitarea de a introduce votul cu majoritate calificată atunci când adoptă sancțiuni privind chestiuni legate de drepturile omului;
84. își reiterează solicitarea de a extinde domeniul de aplicare al GHRSS al UE astfel încât să includă actele de corupție, pentru a garanta că factorii economici și financiari care favorizează încălcarea drepturilor omului sunt vizați în mod eficient; subliniază posibilitatea alternativă ca Comisia să prezinte o propunere legislativă de adoptare a unui nou regim tematic de sancțiuni împotriva actelor grave de corupție definite pe baza Convenției ONU împotriva corupției; subliniază necesitatea unei strategii efective de punere în aplicare a GHRSS al UE, în concordanță atât cu celelalte politici externe ale

UE, în special cu politicile sale privind drepturile omului, cât și cu cadrele privind sancțiunile internaționale existente; subliniază că GHRSR al UE trebuie să respecte principiul de a nu afecta negativ populația generală a țării vizate, în conformitate cu dreptul penal internațional și cu dreptul internațional umanitar; reamintește că aplicarea consecventă și uniformă a măsurilor restrictive în toate statele membre constituie o condiție prealabilă pentru ca acțiunea externă a UE să fie credibilă și eficientă; salută anunțul Comisiei potrivit căruia până la sfârșitul lui 2021 va reexamina practicile care subminează sancțiunile și obligațiile de informare existente pentru statele membre cu privire la punerea în aplicare și asigurarea respectării acestora; îndeamnă Comisia, în calitate sa de garant al tratatelor, și pe VP/ÎR, în calitate de persoană responsabilă de unitatea, coerența și eficacitatea politicii externe a UE, să vegheze ca răspunsurile date de statele membre la nerespectarea măsurilor restrictive adoptate de UE să fie efective, proporționale și disuasive;

Migrație și azil

85. reafirmă drepturile inalienabile ale migranților, refugiaților și persoanelor strămutate și solicită UE și statelor sale membre să le susțină pe deplin și să le includă în cooperarea lor cu țările terțe, atât în ceea ce privește stabilirea unor standarde juridice ridicate, cât și, la fel de important, operaționalizarea acestora, pentru a asigura protecția efectivă a acestor drepturi în practică; reamintește că în acțiunile, acordurile și cooperarea lor externe și extrateritoriale în domeniul migrației, al frontierelor și al azilului, UE și statele sale membre trebuie să respecte și să protejeze drepturile omului, în special cele consacrate în Carta drepturilor fundamentale, inclusiv dreptul la viață, la libertate și la azil, în special în ceea ce privește evaluarea individuală a cererilor de azil;
86. își reiterează apelul adresat Comisiei de a analiza impactul asupra drepturilor omului al cooperării cu țările terțe în materie de migrație, care să includă atât o evaluare preliminară, cât și o evaluare a mecanismelor de monitorizare, și de a realiza evaluări ex ante transparente ale riscurilor cu privire la impactul oricărei cooperări formale, informale sau financiare a UE cu țările terțe asupra drepturilor migranților, refugiaților și persoanelor strămutate forțat; solicită, de asemenea, o mai mare transparență și un nivel adecvat de control parlamentar și de supraveghere democratică a activității sale în acest domeniu; subliniază riscurile legate de acordurile informale privind returnarea și readmisia, care nu fac obiectul controlului judiciar și, prin urmare, nu permit căi de atac eficiente în cazul încălcărilor drepturilor omului suferite de migranți și de solicitanții de azil; își reiterează, astfel, invitația adresată UE să se asigure că toate acordurile de cooperare în materie de migrație și de readmisie încheiate cu statele din afara UE respectă cu strictețe dreptul internațional al drepturilor omului, legislația privind refugiații și dreptul maritim internațional, în special Convenția privind statutul refugiaților; insistă asupra integrării și monitorizării drepturilor omului în toate activitățile desfășurate de Frontex și Biroul European de Sprijin pentru Azil;
87. invită UE și statele sale membre să abordeze cauzele profunde ale migrației și să sprijine și să promoveze dezvoltarea, să investească în educație și să ofere asistență directă pentru îmbunătățirea oportunităților de viață, ceea ce ar putea contribui la crearea unor societăți mai stabile și mai sustenabile; invită Comisia să studieze cele mai bune metode de colaborare cu țările terțe, în acest sens; cere UE și statelor membre să sprijine dreptul refugiaților și al solicitanților de azil de a se întoarce în țara lor de

origine, odată ce situația de persecuție sau de violență care a cauzat strămutarea lor s-a încheiat, respectând, în același timp, principiul nereturnării;

88. invită Comisia să pregătească propuneri legislative pentru a oferi statelor membre garanțiile necesare pentru a răspunde eficient la instrumentalizarea migrației de către țările terțe; solicită țărilor partenere și organizațiilor internaționale să asigure implementarea cadrelor juridice și să își dubleze eforturile de cooperare în chestiunea introducerii ilegale de migranți, asigurând protecția acestora și prevenind exploatarea lor;
89. denunță numărul morților ce se produc pe rutele migratorii și își reiterează apelul pentru stabilirea unei abordări europene coordonate în vederea sprijinirii și asigurării unor procese rapide și eficiente de identificare a persoanelor care au murit în drumul lor spre UE; regretă faptul că unii potențiali solicitanți de azil au fost returnați la frontieră sau au fost expulzați către locuri în care viața lor era în pericol, încălcându-se dreptul internațional și în special dreptul de azil; denunță atacurile asupra ONG-urilor care îi ajută pe migranți; invită Uniunea și statele sale membre să fie pe deplin transparente în alocarea de fonduri țărilor terțe pentru cooperarea în domeniul migrației și să se asigure că de această cooperare nu pot beneficia – direct sau indirect – entitățile implicate în cazurile de încălcare a drepturilor omului; subliniază că este necesar să se definească și să se aplice mai bine cadrele pentru protecția migranților, în special prin deschiderea unor canale sigure și legale pentru migranți și prin ameliorarea accesului la vize umanitare și a procedurilor de cerere a vizelor; solicită Parlamentului European să monitorizeze acordurile privind migrația;

Drept internațional umanitar

90. subliniază că respectarea universală a dreptului internațional umanitar și a dreptului internațional al drepturilor omului este extrem de importantă și solicită părților implicate în conflictele armate din întreaga lume să asigure accesul deplin, prompt și neîngrădit al agențiilor de ajutor umanitar la populațiile și zonele vulnerabile și să protejeze aceste populații civile, în special femeile și copiii, precum și personalul umanitar și medical astfel cum garantează Convențiile de la Geneva și protocoalele adiționale la acestea; subliniază că este important să se contribuie la crearea de coridoare umanitare pentru situații de urgență, inclusiv cele care implică un risc sau un risc iminent de a se transforma în încălcări grave și pe scară largă ale drepturilor omului;
91. reiterează faptul că UE și statele sale membre ar trebui să sprijine în mod activ apelul Secretarului General al ONU și al Consiliului de Securitate al ONU pentru încetarea focului în întreaga lume, inclusiv prin măsuri eficace împotriva comerțului ilicit cu arme și prin sporirea transparenței și a răspunderii în ceea ce privește exporturile de arme ale statelor membre; regretă faptul că pandemia de COVID-19 și efectele sale au amplificat violența politică, au intensificat concurența între grupurile armate și au exacerbat tensiunile pe termen lung, lăsând victimele mai puțin protejate; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la creșterea violenței sexuale legate de conflicte în acest context, în pofida faptului că 2020 a marcat cea de a 20-a aniversare a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea;

92. reamintește rezoluția sa din 27 februarie 2014 referitoare la utilizarea dronelor înarmate¹¹ și își exprimă preocuparea continuă privind utilizarea lor în afara cadrului juridic internațional; își reiterează apelul ca UE să dezvolte urgent un cadru obligatoriu din punct de vedere juridic pentru utilizarea dronelor înarmate astfel încât să garanteze că statele membre, în conformitate cu obligațiile legale care le revin, nu comit asasinat cu țință precisă ilegale și nu facilitează comiterea unor astfel de asasinat de către state terțe; invită, prin urmare, Comisia să informeze Parlamentul în mod adecvat cu privire la utilizarea fondurilor UE pentru toate proiectele de cercetare și dezvoltare asociate cu construcția de drone; solicită efectuarea unor evaluări ale impactului asupra drepturilor omului în ce privește viitoarele proiecte de dezvoltare a dronelor; reamintește rezoluția sa din 12 septembrie 2018 referitoare la sistemele de arme autonome¹² și îndeamnă VP/ÎR și statele membre să interzică dezvoltarea, producția și utilizarea armelor complet autonome care nu dispun de un control uman semnificativ asupra funcțiilor critice de selectare și de atac al țințelor; insistă să se lanseze negocieri internaționale cu privire la un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic care să interzică armele autonome letale aflate în afara unui control uman semnificativ; îndeamnă VP/ÎR și statele membre să adopte o poziție comună pentru negocierile internaționale în această privință;

Existența războaielor și a conflictelor în întreaga lume și impactul acestora asupra drepturilor omului

93. subliniază amenințarea multidimensională la adresa exercitării drepturilor omului reprezentată de conflictele armate moderne, la care, pe lângă state, participă adesea agenți nestatali și organizații teroriste și care au consecințe umanitare dezastruoase; subliniază încălcările drepturilor omului și abuzurile comise de societățile militare și de securitate private; evidențiază că victimele încălcărilor drepturilor omului au un acces foarte limitat la justiție în teritorii precum cele aflate sub ocupație sau anexare, inclusiv în zonele de conflict înghețate, unde structurile juridice și instituționalizate pentru a proteja drepturile omului fie lipsesc, fie sunt inadecvate; își reiterează apelul adresat UE de a-și întări răspunsul la conflicte, pentru care ar trebui să dezvolte pe deplin și să fie capabilă să își pună în aplicare propriile instrumente în mod autonom, și în colaborare cu țările partenere și cu organizațiile regionale, punând un accent puternic pe ajutorul umanitar, prevenirea conflictelor, justiție de tranziție, mediere și bune oficii, precum și reconciliere, abordând cauzele profunde ale conflictelor și furnizând sprijinul necesar misiunilor internaționale de consolidare a păcii și de menținere a păcii, precum și misiunilor UE din cadrul politicii de securitate și apărare comune și operațiunilor de reconstrucție post-conflict care sprijină și aplică o integrare robustă și controlul drepturilor omului și o perspectivă de gen solidă;
94. salută noul concept al UE de mediere în favoarea păcii, care extinde setul de instrumente ale UE de gestionare a crizelor la obiectivul mai larg de transformare a conflictelor și încurajează dezvoltarea unor noi instrumente și capacități de dialog în acest domeniu; își reiterează apelul adresat statelor membre de a contribui la limitarea conflictelor armate și a încălcărilor grave ale drepturilor omului sau ale dreptului umanitar internațional prin respectarea strictă a dispozițiilor articolului 7 din Tratatul

¹¹ JO C 285, 29.8.2017, p. 110.

¹² JO C 433, 23.12.2019, p. 86.

ONU privind comerțul cu arme referitor la exporturi și evaluarea exporturilor și a dispozițiilor Codului de conduită al UE privind exporturile de arme, inclusiv când este vorba despre orice transfer de arme și de echipamente de supraveghere și informații care ar crea riscul ca statul sau actorii nestatali importatori să comită sau să faciliteze încălcări ale drepturilor omului sau ale dreptului internațional umanitar; își reiterează apelul de a se efectua controale mai stricte la nivelul UE asupra exporturilor de arme din UE, un control mai bun al utilizării finale a armelor exportate și o mai bună coordonare a deciziilor naționale privind exporturile de arme;

95. invită VP/ÎR și Consiliul să acorde o atenție deosebită situației drepturilor omului în teritoriile ocupate sau anexate și să ia măsuri eficiente de prevenire a încălcărilor grave ale drepturilor omului pe teren; insistă că este important să se garanteze coerența politicii UE cât privește ocuparea sau anexarea teritoriului; reamintește că dreptul umanitar internațional ar trebui să ghideze politica UE în toate situațiile de acest gen, inclusiv în cazurile de ocupare prelungită; subliniază responsabilitatea corporațiilor cu sediul în UE de a aplica cele mai stricte politici de diligență necesară față de orice activitate economică sau financiară în sau cu aceste teritorii și de a asigura respectarea strictă a dreptului internațional și a politicilor de sancțiuni ale UE, atunci când se aplică în aceste situații;

Justiția de tranziție

96. solicită promovarea unor mecanisme dale justiției de tranziție care să capaciteze societatea civilă, victimele, populațiile marginalizate și vulnerabile, femeile, copiii, tinerii și locuitorii din mediul rural și urban; încurajează crearea de legături între structurile permanente, cum ar fi sistemele naționale de justiție și instituțiile și rețelele naționale de prevenire a atrocităților și inițiativele justiției de tranziție; subliniază necesitatea de a oferi victimelor și comunităților afectate instrumente, spațiu și acces la informații;

Diligența necesară și responsabilitatea întreprinderilor

97. subliniază că UE are o oportunitate unică de a exercita o influență asupra întreprinderilor pentru a susține drepturile omului la nivel mondial prin viitoarea legislație obligatorie a UE privind diligența necesară și răspunderea întreprinderilor, obligând întreprinderile să identifice, să prevină, să comunice, să justifice și să remedieze eficient consecințele negative potențiale și/sau reale asupra drepturilor omului, mediului și bunei guvernări în lanțurile lor valorice, să ofere regimuri de răspundere civilă și să asigure accesul la justiție pentru victime și să garanteze asumarea răspunderii; solicită ca legislația să se aplice tuturor întreprinderilor mari reglementate de legislația unui stat membru, stabilite pe teritoriul Uniunii sau care își desfășoară activitatea pe piața internă, precum și întreprinderilor mici și mijlocii cotate la bursă (IMM-uri) și IMM-urile din sectoarele cu risc ridicat, acordând în același timp atenție principiului proporționalității; subliniază necesitatea de a stabili și de a aplica controale administrative și sancțiuni pentru a asigura eficacitatea legislației și condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi; consideră că este necesar ca strategiile de diligență necesară ale întreprinderilor să fie definite și implementate prin consultări semnificative și periodice cu părțile interesate și să fie puse la dispoziția publicului;

salută intrarea deplină în vigoare a Regulamentului (UE) privind taxonomia¹³ în 2020 și a Regulamentului (UE) privind minereurile din zone de conflict¹⁴ în 2021 ca măsuri constructive în acest domeniu;

98. reiterează că aproximativ două treimi dintre apărătorii drepturilor omului uciși în întreaga lume anul trecut au fost implicați în protejarea terenurilor și a mediului lor, precum și în apărarea drepturilor popoarelor indigene, adesea în contextul relațiilor de afaceri; subliniază necesitatea din ce în ce mai stringentă, exprimată de apărătorii drepturilor omului, ca UE să pună în aplicare legislația obligatorie privind diligența necesară în materie de drepturi ale omului pentru întreprinderi;
99. își reiterează apelurile de a combate și eradică munca forțată și alte forme de încălcare a drepturilor omului în lanțurile de aprovizionare, inclusiv abuzurile împotriva drepturilor în materie de mediu, ale popoarelor indigene și ale lucrătorilor, precum și amenințările și atacurile împotriva apărătorilor drepturilor omului; invită instituțiile UE să conducă prin puterea exemplului și să efectueze evaluări aprofundate ale diligenței necesare a vânzătorilor, inclusiv a subcontractanților din afara UE; invită Comisia și Consiliul să interzică în mod egal toate importurile de produse realizate ca urmare a unor încălcări grave ale drepturilor omului, inclusiv munca forțată; invită întreprinderile europene să își îndeplinească responsabilitatea socială prin efectuarea unei revizuirii aprofundate a lanțurilor lor de aprovizionare pentru a se asigura că nu sunt implicate în încălcări ale drepturilor omului;
100. ia act de faptul că 2021 marchează cea de a 10-a aniversare a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, un cadru autentic ale cărui orientări, în special cele din al treilea pilon, axate pe accesul la căi de atac și pe respectarea apărătorilor drepturilor omului, oferă o structură esențială pentru cooperarea cu țările terțe domeniul prevenirii, precum și al accesului victimelor la căi de atac și reclamații judiciare și extrajudiciare; subliniază că este important ca toate țările să pună în aplicare pe deplin Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și invită statele membre ale UE care nu au adoptat încă planuri naționale de acțiune privind drepturile de afaceri să facă acest lucru cât mai curând posibil; subliniază necesitatea de a institui un instrument internațional cu caracter obligatoriu pentru a reglementa activitățile corporațiilor transnaționale și ale altor întreprinderi conform dreptului internațional al drepturilor omului; încurajează UE și statele sale membre să participe în mod constructiv la activitatea Grupului de lucru interguvernamental al ONU privind corporațiile transnaționale și alte întreprinderi comerciale în raport cu respectarea drepturilor omului; consideră că acest lucru reprezintă un pas înainte necesar în promovarea și protecția drepturilor omului;

Importanța unor clauze solide privind drepturile omului în acordurile internaționale

101. își reiterează apelul privind includerea sistematică a unor clauze executorii privind drepturile omului în toate acordurile internaționale încheiate între UE și țările terțe, inclusiv în acordurile de liber schimb, în acordurile de asociere și în acordurile de protecție a investițiilor autonome; solicită îmbunătățirea acestor clauze, inclusiv prin instituirea unor mecanisme specifice de monitorizare și de soluționare a problemelor;

¹³ JO L 198, 22.6.2020, p. 13.

¹⁴ JO L 130, 19.5.2017, p. 1.

solicită ca aceste clauze să fie puse în aplicare prin intermediul unor criterii de referință clare și să fie monitorizate, cu implicarea Parlamentului, a societății civile și a organizațiilor internaționale pertinente; subliniază că stabilirea unor criterii de referință specifice ar putea determina UE să analizeze posibilitatea introducerii proporționalității în sancțiuni pentru neconformitate; subliniază că încălcările acordurilor ar trebui să aibă consecințe clare, inclusiv, în ultimă instanță, suspendarea sau retragerea UE din acord pentru cele mai grave sau persistente cazuri de încălcare a drepturilor omului; recomandă includerea unor mecanisme de monitorizare a drepturilor omului în toate acordurile comerciale și de investiții străine, precum și a unor mecanisme de depunere a plângerilor, pentru a asigura căi de atac efective pentru cetățenii afectați și părțile interesate de la nivel local;

Comerțul și sistemul generalizat de preferințe tarifare (SGP)

102. subliniază legătura puternică dintre comerț și drepturile omului și rolul de stimulare jucat de accesul la comerț în ceea ce privește respectarea condiționalității drepturilor omului pentru țările terțe; ia act de propunerea recentă a Comisiei de reexaminare a Regulamentului SGP¹⁵, care oferă oportunitatea de a întări și mai mult această legătură; subliniază contribuția necesară a SGP la realizarea obiectivelor Pactului verde european, printre alte politici, și sugerează să se analizeze posibilitatea de a acorda un tratament preferențial produselor sustenabile; subliniază că accesul la SGP+ depinde de respectarea convențiilor internaționale și progresele înregistrate în domeniul drepturilor omului și solicită aplicarea strictă a condiționalității în cazul țărilor partenere, inclusiv, dacă se justifică, retragerea statutului SGP+; invită Comisia să utilizeze criterii de referință clare și transparente în evaluarea respectării obligațiilor din SGP+;
103. subliniază că este necesar angajamentul și dialogul continuu între UE și toate părțile interesate din țările beneficiare - în special organizațiile societății civile și sindicatele -, precum și să se îmbunătățească și mai mult transparența și monitorizarea, pentru a garanta că sistemul SGP își îndeplinește obiectivul de dezvoltare sustenabilă și de bună guvernare;

Tehnologiile digitale

104. subliniază rolul important jucat de tehnologiile digitale, în special în timpul pandemiei de COVID-19; subliniază că aceste tehnologii vor continua să fie puse în aplicare în întreaga lume în perioada post-pandemie și că ar trebui să fie reglementate în mod corespunzător pentru a se profita de punctele lor forte, evitând, în același timp, orice consecințe negative asupra drepturilor omului; subliniază, în mod deosebit, importanța unor garanții eficiente pentru dreptul la viață privată și la protecția datelor în sistemele de supraveghere în masă legate de sănătate, precum și a utilizării proporționale a acestora, care ar trebui, de asemenea, să fie limitată în timp; subliniază riscurile evidente ale utilizării necorespunzătoare a tehnicilor de supraveghere împotriva apărătorilor drepturilor omului, a membrilor opoziției, a jurnaliștilor, a societății civile și a altor persoane în special, în primul rând deoarece reprezintă un obstacol serios în calea apărării drepturilor omului, un risc pentru viața privată și libertatea de exprimare,

¹⁵ Propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (COM(2021)0579).

precum și o amenințare gravă la adresa instituțiilor democratice; invită UE să elaboreze de urgență un cadru de reglementare riguros în acest domeniu pentru a garanta că utilizarea acestor tehnologii este conformă cu standardele internaționale privind drepturile omului; invită UE și statele membre să asigure respectarea deplină a diligenței necesare în ceea ce privește drepturile omului și verificarea corespunzătoare a exporturilor de tehnologie de supraveghere europeană și de asistență tehnică; invită UE și statele membre să colaboreze cu guvernele țărilor terțe pentru a pune capăt practicilor legislative represive privind securitatea cibernetică și combaterea terorismului; invită UE să preia inițiativa pentru a promova un moratoriu global și imediat asupra vânzării, transferului și utilizării tehnologiei spyware (programe spion);

105. ia act de beneficiile aduse de utilizarea sporită a inteligenței artificiale, dar subliniază că tehnologiile trebuie dezvoltate, implementate și utilizate sub o supraveghere umană semnificativă, în deplină transparență și asigurând responsabilitatea și nediscriminarea, în special pentru a evita atât prejudecățile în deciziile automatizate, cât și încălcările protecției datelor;
106. subliniază rolul esențial al rețelelor de socializare în promovarea libertății de exprimare și de organizare, dar evidențiază necesitatea unor garanții adecvate pentru a împiedica manipularea sau limitarea nejustificată, ori moderarea conținutului utilizatorilor, inclusiv cenzura automatizată, pe de o parte, și răspândirea discursurilor de incitare la ură, a știrilor false, a dezinformării și a conținutului dăunător intenționat, pe de altă parte; solicită UE să propună modalități de a facilita activitatea online a apărătorilor drepturilor omului și de a stimula recunoașterea faptului că dezbaterile privind drepturile omului ar trebui promovate și protejate în orice circumstanțe; salută adoptarea noilor reglementări ale UE referitoare la controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare;
107. subliniază că democrația se confruntă cu amenințări din ce în ce mai mari din cauza finanțării externe ascunse, a dezinformării și a altor interferențe online; evidențiază că, în statele autoritare, internetul și spațiul cibernetic sunt adesea singura zonă liberă de controlul statului și cenzură a apărătorilor drepturilor omului, a mass-mediei libere și a opoziției prodemocratice; invită Comisia și Consiliul să consolideze răspunsul UE la dezinformare și să se implice pentru a crea garanții internaționale împotriva atacurilor cibernetice și a altor amenințări hibride provenite de la actori străini rău intenționați care încearcă să submineze reziliența societății și procesele democratice din UE, din vecinătatea noastră și din afara ei; subliniază că este nevoie de un sprijin public mai mare pentru analizarea unor mijloace noi de combatere a răspândirii știrilor false;

Pedeapsa cu moartea, tortura și alte tipuri de rele tratamente

108. își reiterează opoziția fermă față de pedeapsa cu moartea, având în vedere caracterul său crud și ireversibil și solicită UE să își intensifice eforturile de promovare a abolirii universale a acesteia; subliniază că în 2020 a apărut o evoluție pozitivă către un moratoriu asupra execuțiilor în vederea abolirii complete a pedepsei cu moartea, 123 de state votând în favoarea rezoluției Adunării Generale a ONU pe această temă; este extrem de preocupat, cu toate acestea, de creșterea dramatică a numărului execuțiilor în anumite țări; îndeamnă UE și statele sale membre să apere abolirea în toate forurile internaționale și să pledeze pentru un sprijin cât mai larg pentru această poziție;

109. regretă faptul că tortura și tratamentele inumane sau degradante continuă să fie larg răspândite în multe țări și solicită UE să își intensifice eforturile vizând eradicarea acestor practici, sprijinind, în același timp, victimele și promovând mecanisme vizând tragerea la răspundere a făptașilor; solicită țărilor care încă nu au ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și la protocolul opțional la Convenție să facă acest lucru; recunoaște importanța organizațiilor societății civile și a apărătorilor drepturilor omului în lupta împotriva torturii și a altor forme de rele tratamente; denunță în termenii cei mai duri încălcările drepturilor omului care au fost raportate în locurile de detenție și solicită o anchetă sistematică a tuturor acuzațiilor de încălcări;

o

o o

110. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de a 76-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, Președintelui Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și șefilor delegațiilor UE.

16.11.2021

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEILOR ȘI EGALITATEA DE GEN

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință - raport anual pe 2021 (2021/2181(INI))

Raportoare pentru aviz: Hilde Vautmans

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen recomandă Comisiei pentru afaceri externe, care este comisie competentă, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere Convenția ONU asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei din 18 decembrie 1979,
- având în vedere Strategia UE privind drepturile copilului (2021-2024),
- având în vedere avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen destinat Comisiei pentru afaceri externe, referitor la raportul anual al UE intitulat „Drepturile omului și democrația în lume în 2019”,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată la 25 septembrie 2015, în special obiectivele 1, 4, 5, 8 și 10,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei din 11 mai 2011 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
- având în vedere rezoluția din 16 septembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind identificarea violenței bazate de gen ca un nou domeniu al criminalității enumerate la articolul 83 alineatul (1) din TFUE¹,
- având în vedere Declarația de la Beijing din septembrie 1995,
- având în vedere Planul de acțiune al UE privind egalitatea de gen pentru perioada 2021-2025 (GAP) III din 25 noiembrie 2020,

A. întrucât Declarația de la Beijing subliniază importanța egalității în drepturi și

¹ Texte adoptate, P9_TA(2021)0388.

- oportunități pentru femei, precum și a participării lor egale la procesul decizional;
- B. întrucât GAP III oferă instrumente și angajamente concrete pentru a întări rolul UE în promovarea egalității de gen;
- C. întrucât se estimează că, la nivel mondial, 736 de milioane de femei – aproape o treime din totalul femeilor – au fost supuse violenței partenerului intim, violenței sexuale comise de altcineva decât partenerul sau ambelor tipuri de violență cel puțin o dată în viața lor²; întrucât violența de gen constituie o încălcare a drepturilor fundamentale ale femeilor și a drepturilor omului și unul dintre cele mai mari obstacole în calea realizării egalității de gen; întrucât o viață lipsită de violență este o condiție prealabilă pentru egalitate; întrucât unul din doi copii este victimă a violenței în fiecare an;
- D. întrucât femeile și fetele sunt afectate în mod disproporționat de situațiile de urgență, cum ar fi cele cauzate de conflictele armate, de dezastrele naturale și schimbările climatice; întrucât tranziția verde trebuie să fie echitabilă din perspectiva genului; întrucât violența cu care se confruntă femeile și fetele în timpul conflictelor armate variază de la violența fizică și sexuală la violență psihologică, comise atât de actori statali, cât și nestatali, inclusiv crime, omoruri ilegale, tortură și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, răpiri, amputare și mutilare, recrutarea forțată a femeilor soldat, viol, sclavie sexuală, exploatare sexuală, dispariție involuntară, detenție arbitrară, căsătorie forțată, prostituție forțată, avort forțat, sarcină forțată și sterilizare forțată;
- E. întrucât pandemia de COVID-19 și consecințele sale au afectat femeile din întreaga lume în mod disproporționat, iar pandemia a exacerbat inegalitățile de gen existente; întrucât, pentru a eradica aceste inegalități, politicile de redresare trebuie să fie transformatoare și juste din perspectiva genului; întrucât pandemia și măsurile sociale ce au urmat, precum închiderea școlilor, au adăugat o povară în plus pentru segmentele societății din întreaga lume aflate în cele mai vulnerabile situații, cum ar fi femeile și fetele, care au fost din ce în ce mai expuse în timpul pandemiei violenței domestice, violenței în cuplu, hărțuirii morale, exploatării sexuale, traficului de ființe umane, căsătoriilor copiilor și căsătoriilor forțate, violului ca armă de război și discriminării economice;
- F. întrucât datele arată că femeile sunt încă subreprezentate la toate nivelurile de luare a deciziilor la nivel mondial, iar realizarea parității de gen în viața politică este departe de a fi realizată³;
- G. întrucât Strategia UE privind drepturile copilului definește acțiuni-cheie în orientările politice globale ale UE și cadrul pentru promovarea drepturilor copiilor la nivel mondial, propunând acțiuni concrete de protejare, promovare și respectare a drepturilor copiilor; întrucât fetele din întreaga lume ar trebui să beneficieze de aceleași drepturi și să ducă o viață lipsită de orice fel de discriminări și intimidări; întrucât, la nivel global,

² ONU Femei, „Facts and figures: Ending violence against women”, <https://www.unwomen.org/en/what-we-do/ending-violence-against-women/facts-and-figures>. Consultat la 24 septembrie 2021.

³ ONU Femei, „Facts and figures: Women’s leadership and political participation”, <https://www.unwomen.org/en/what-we-do/leadership-and-political-participation/facts-and-figures>. Consultat la 18 noiembrie 2021.

129 de milioane de fete nu sunt școlarizate, dintre care 32 de milioane au vârsta de școală primară, 30 de milioane au vârsta de școală generală și 67 de milioane au vârsta de liceu; întrucât în țările afectate de conflicte, riscul de abandon școlar în rândul fetelor este de două ori mai mare decât în rândul fetelor care trăiesc în țări fără conflicte⁴; întrucât căsătoria copiilor este încă o problemă și are un impact devastator asupra drepturilor fetelor și femeilor, precum și asupra sănătății fetelor și expune fetele la abuzuri sexuale, violență domestică și chiar crime de onoare;

- H. întrucât s-au înregistrat regrese semnificative în ceea ce privește drepturile femeilor și ale persoanelor LGBTIQ +, și în interiorul, dar și în afara UE, în special în ceea ce privește sănătatea sexuală a reproducerii și drepturile aferente (SRHR); întrucât drepturile femeilor și ale fetelor încă nu sunt garantate în multe zone ale lumii, iar în multe țări asistăm la restrângerea spațiului destinat organizațiilor societății civile, în particular celor care se ocupă de drepturile femeilor, organizațiilor feministe și organizațiilor de la nivel local; întrucât accesul universal la SRHR, printre care avortul legal și în condiții de siguranță, este un drept fundamental și o condiție prealabilă pentru egalitatea de gen; întrucât încălcările SRHR, cum ar fi sterilizarea forțată, avortul forțat, sarcina forțată, negarea sau întârzierea avortului în condiții de siguranță și/sau a îngrijirii după avort, continuarea forțată a sarcinii și violența obstetrică și ginecologică sunt forme de violență de gen care pot constitui tortură sau tratamente crude, inumane sau degradante,
1. reiterează faptul că este important să se promoveze egalitatea de gen și drepturile femeilor, care sunt parte integrantă a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept; subliniază că egalitatea de gen este o valoare centrală a UE și unul din principiile sale comune fundamentale consacrate în articolul 2 și în articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, în articolele 8 și 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și în articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; evidențiază că integrarea perspectivei de gen este o abordare politică oficială, consacrată în tratatele UE, de promovare a egalității de gen în politicile și programele externe ale UE, în paralel cu politicile sale interne; subliniază necesitatea unei abordări intersecționale a egalității de gen; invită Comisia să implementeze Strategia UE privind egalitatea de gen 2020-2025;
 2. regretă că violența împotriva femeilor și fetelor a crescut la nivel mondial, îndeosebi în timpul pandemiei de COVID-19; consideră că violența este un atac la adresa demnității umane; solicită UE, statelor sale membre și partenerilor din comunitatea internațională un angajament mai consistent, resurse mai importante și măsuri mai bine direcționate și armonizate pentru a combate toate formele de violență de gen, printre care violența sexuală, fizică și psihologică; cere în mod specific creșterea supravegherii și a depistării violenței în rândul partenerilor intimi și a femicidului, care este forma extremă de discriminare pe criterii de gen; cere UE să țină seama de faptul că violența de gen constituie o încălcare a drepturilor fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale, cum ar fi dreptul la demnitate umană, dreptul la viață, dreptul la integritate fizică și mentală, interzicerea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, interzicerea sclaviei și a muncii forțate, dreptul la libertate și

⁴ UNICEF, „Girls’ education”, <https://www.unicef.org/education/girls-education>. Consultat la 18 noiembrie 2021.

securitate, precum și dreptul la respectarea vieții private și de familie; cere UE să ia în considerare acest lucru la punerea în aplicare a politicilor privind drepturile omului la nivel mondial; subliniază faptul că femeile sunt ucise printre alte motive din cauza acuzațiilor false de vrăjitorie, a stereotipurilor nocive și a orientării lor sexuale⁵; salută eforturile și investițiile făcute de UE, împreună cu ONU, în lansarea inițiativei Spotlight care-și propune să elimine toate formele de violență împotriva femeilor și fetelor;

3. subliniază creșterea violenței de gen în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 și cere măsuri adaptate în acest sens; invită Comisia și statele membre să elaboreze un protocol al UE privind violența de gen în perioade de criză și să clasifice serviciile de protecție pentru victime, cum ar fi liniile de asistență telefonică, cazarea în condiții de siguranță și serviciile de sănătate drept „servicii esențiale” în statele membre, pentru a preveni violența de gen și a sprijini victimele violenței în timpul crizelor de tipul pandemiei de COVID-19; subliniază că acesta ar putea fi un model pentru alte țări și regiuni din lume;
4. subliniază că estimările publicate de Organizația Mondială a Sănătății indică faptul că, la nivel mondial, aproximativ una din trei femei (30 %) a fost supusă de-a lungul vieții fie unor acte de violență fizică și/sau sexuală din partea partenerului intim, fie unor violențe sexuale în afara cuplului; subliniază că cea mai prezentă este violența în cuplu; subliniază faptul că 137 de femei sunt ucise zilnic de un membru al familiei; solicită UE și actorilor globali să condamne cu fermitate violența din partea partenerului intim și să utilizeze toate instrumentele disponibile pentru a preveni violența în cuplu, a proteja victimele și a urmări penal autorii; condamnă crimele comise împotriva fetelor și femeilor în familie, în legătură cu comportamente percepute ca fiind inadecvate, pentru a restabili presupusa reputație a familiei;
5. solicită UE să conducă prin puterea exemplului; invită Consiliul să încheie ratificarea de către UE a Convenției de la Istanbul; își reiterează apelul adresat statelor membre care nu au făcut acest lucru să încheie de urgență ratificarea Convenției de la Istanbul; este consternat de decizia Turciei de a se retrage din Convenția de la Istanbul și condamnă încercările din unele state de a revoca măsurile luate deja pentru punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul și pentru combaterea violenței împotriva femeilor; face din nou apel la statele membre să negocieze adăugarea violenței de gen la infracțiunile enumerate la articolul 83 alineatul (1) din TFUE; invită Consiliul și Comisia să asigure integrarea deplină a convenției în viitoarea directivă a UE privind combaterea violenței de gen;
6. îndeamnă Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisia și Consiliul să implementeze strategia privind egalitatea de gen într-un mod coerent, să-și facă auzită vocea cât mai puternic și să ia măsuri eficiente și concrete, precum și să contracareze orice încercări viitoare de a anula progresele înregistrate în ce privește drepturile femeilor și ale persoanelor LGBTIQ+ și egalitatea de gen, atât în UE, cât și la nivel mondial; cere UE și statelor membre să promoveze egalitatea de gen și sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR) în toate acțiunile lor externe, inclusiv în forumurile multilaterale și bilaterale; reamintește că este nevoie urgentă de o finanțare importantă pentru a sprijini, a proteja și a îmbunătăți în

⁵ Biroul ONU pentru Droguri și Criminalitate, *Global study on homicide – Gender-related killing of women and girls*, Viena, 2019.

continuare accesul universal la sănătate sexuală și reproductivă și la drepturile aferente (SRHR); reamintește că SRHR și educația sexuală bazată pe drepturile omului, adecvată vârstei, cuprinzătoare, fără a emite judecăți, care abordează în mod critic normele de gen, egalitatea de gen, dinamica puterii în cadrul relațiilor, consimțământul și respectarea limitelor sunt esențiale;

7. invită UE și statele membre să reafirme drepturile inalienabile ale femeilor la integritate corporală, demnitate și la autonomie în luarea deciziilor; subliniază, în acest sens, că sunt necesare metode și materiale contraceptive moderne, la prețuri accesibile, consilierea privind planificarea familială și informații despre contracepție; condamnă violența obstetrică și ginecologică, inclusiv refuzul tratamentului, umilirea verbală, practicile invazive, nerespectarea durerii și utilizarea inutilă a medicamentelor și agresiunile sexuale; subliniază necesitatea de a proteja femeile și fetele de această formă de violență;
8. regretă că femeile sunt încă subreprezentate în funcțiile politice și în alte poziții de conducere și luare a deciziilor în întreaga lume; subliniază faptul că doar 26 de femei ocupă funcția de șef de stat sau de guvern în 24 de țări și că doar 25 % dintre parlamentarii naționali sunt femei; condamnă faptul că femeile din unele țări au încă un acces limitat la procesele decizionale și că sunt lipsite de drepturile de bază ale cetățenilor; invită Uniunea și țările partenere să aplice măsuri pentru a asigura participarea și incluziunea deplină a femeilor în viața politică, în afaceri și în viața publică, precum și pentru a-și îndeplini angajamentele asumate prin Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD-uri), acordând o atenție deosebită ODD 5 care vizează realizarea egalității de gen și capacitarea femeilor; face apel la liderii din Europa și din întreaga lume să accelereze procesele de dezvoltare socială astfel încât toate femeile și fetele să poată duce o viață independentă și pe care o hotărăsc singure; cere UE să conducă prin puterea exemplului și face din nou apel la Consiliu să deblocheze în acest sens Directiva privind femeile în consiliile de administrație;
9. condamnă violența împotriva femeilor și fetelor în situații de conflict armat; remarcă faptul că Consiliul de Securitate al ONU a votat în unanimitate o rezoluție care definește violul drept tactică de război pentru a domina și a însufla teama și o amenințare la adresa securității internaționale⁶; reiterează Rezoluția 1820 (2008) a Consiliului de Securitate al ONU, care afirmă că violul și alte forme de violență sexuală pot constitui crime împotriva umanității, crime de război sau un element constitutiv al genocidului; solicită să se ia măsuri decisive pentru a pune capăt violenței sexuale ca armă de război, pentru a proteja și ajuta victimele și a ameliora accesul lor la justiție, pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la situația particulară a copiilor născuți din violurile din timpul războiului și discriminarea la care sunt supuși; invită UE să garanteze că asistența umanitară ține seama de dimensiunea de gen și se bazează pe evaluări ale nevoilor în funcție de gen, recurgând la consultări periodice ale organizațiilor societății civile și chestionare în rândul femeilor, inclusiv în cazul celor strămutate în interiorul țării; subliniază importanța includerii femeilor în negocierile de pace;

⁶ Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, „Rape: Weapon of War”, <https://www.ohchr.org/en/newsevents/pages/rapeweaponwar.aspx>. Consultat la 18 noiembrie 2021.

10. salută activitatea indispensabilă a femeilor care apără drepturile omului și cere UE să își intensifice eforturile de sprijinire și protejare a acestora; își exprimă îngrijorarea cu privire la situația drepturilor omului și, în special, a apărătorilor drepturilor femeilor din lume; solicită UE să țină seama de amenințările, nevoile și provocările specifice genului cu care se confruntă apărătoarele drepturilor omului și îndeamnă instituțiile UE să garanteze accesul acestora la mecanisme de protecție specifice, să solicite țărilor partenere să le protejeze prin lege și să ofere sprijin politic și financiar direct sporit pentru finanțarea organizațiilor locale ale societății civile, în special a celor care apără drepturile femeilor și fetelor, ale persoanelor LGBTIQ+ și ale altor comunități marginalizate; condamnă toate formele de represiune asupra activiștilor pentru drepturile femeilor și invită toate guvernele să protejeze și să sprijine societatea civilă și să colaboreze cu ea;
11. invită statele membre și actorii de la nivel mondial să intensifice lupta împotriva exploatării sexuale, a muncii forțate și a traficului de ființe umane și să elimine orice lacună juridică, inclusiv toate dispozițiile care ar putea permite sau justifica o astfel de exploatare, munca forțată și traficul; subliniază că, potrivit Raportului global privind traficul de persoane din 2020 al Biroului ONU pentru Droguri și Criminalitate, victimele de sex feminin continuă să fie țintele principale, 46 % (aproape jumătate) din totalul victimelor în 2018 fiind femei și 19 % fete; accentuează că traficul de persoane în scopul exploatării sexuale, îndeosebi a femeilor și copiilor, este o formă de sclavie și este incompatibil cu demnitatea umană; salută Strategia privind combaterea traficului de ființe umane (2021-2025) și cere punerea sa deplină în aplicare, acordând o atenție deosebită protecției grupurilor vulnerabile, cum ar fi copiii, femeile și persoanele LGBTIQ+. condamnă practica comercială a mamelor-surogat, un fenomen global, care expune femeile din întreaga lume la exploatare și trafic de ființe umane, fiind vizate mai ales femeile vulnerabile din punct de vedere financiar și social; subliniază impactul puternic al acestei practici asupra femeilor, asupra drepturilor femeilor, asupra sănătății femeilor și egalității de gen și subliniază implicațiile sale transfrontaliere; cere un cadru juridic european care să se ocupe de efectele negative ale practicii comerciale a mamelor-surogat;
12. subliniază că copiii, în special fetele, continuă să fie victime ale violenței și abuzurilor offline și online, printre care mutilarea genitală a femeilor, căsătoriile timpurii și forțate, abuzurile sexuale și mentale și munca copiilor; condamnă practica căsătoriilor între copii, a căsătoriilor timpurii și forțate, care constituie o încălcare gravă atât a drepturilor omului, cât și a drepturilor femeilor, inclusiv a drepturilor la egalitate, libertate și integritate corporală; invită Comisia și statele membre să intensifice lupta împotriva violenței de gen și să combată abuzurile sexuale asupra copiilor; salută Strategia UE pentru combaterea mai eficace a abuzului sexual asupra copiilor (2020-2025) și Strategia UE privind drepturile copilului (2021-24) și invită Comisia să le pună în aplicare cât mai curând posibil;
13. condamnă toate formele de violență fizică sau psihică împotriva copiilor, inclusiv abuzurile sexuale, violența online, căsătoriile forțate, munca copiilor, exploatarea sexuală a copiilor, traficul de ființe umane și de copii, precum și traficul de organe, introducerea ilegală de copii migranți, tortura, crimele de onoare, mutilarea genitală a femeilor, recrutarea, înrolarea, privațiunile, neglijarea, malnutriția și utilizarea copiilor ca soldați sau scuturi umane; invită UE și actorii globali să se ocupe mod specific de

aceste probleme; condamnă faptul că cel puțin 200 milioane de fete și femei care trăiesc în prezent în 30 de țări au fost supuse mutilării genitale; cere UE și actorilor globali să intensifice lupta împotriva mutilării genitale a femeilor, care afectează fetele și femeile din întreaga lume⁷;

14. condamnă faptul că milioane de fete din întreaga lume nu au acces la educație, fiind astfel expuse dependenței și unui risc mai mare de violență și exploatare; cere UE, statelor membre și actorilor globali să sprijine acțiunile la nivel mondial pentru a oferi fetelor o educație de calitate, întrucât numai 49 % dintre țări au atins paritatea de gen în ceea ce privește participarea la învățământul primar și doar 24 %, participarea la învățământul liceal; subliniază că trebuie sprijinită participarea femeilor la educația și carierele în domeniile STIM, că sunt necesare combaterea prin educație a stereotipurilor de gen și a normelor socioculturale nocive și prevenirea violenței, prin programe educaționale care iau în considerare dimensiunea de gen atât pentru băieți, cât și pentru fete; cere și mai multe măsuri pentru a proteja fetele expuse riscului de sărăcie sau care trăiesc în sărăcie și fetele care se confruntă cu un risc mai mare de căsătorii timpurii sau forțate și pentru a garanta bunăstarea și perspectivele de dezvoltare ale tuturor copiilor și comunităților;
15. subliniază situația precară a femeilor și fetelor migrante, refugiate și solicitante de azil înainte, în timpul și după călătorie; cere o politică europeană feministă în domeniul migrației, care să țină seama de nevoile femeilor și fetelor migrante și solicitante de azil și de drepturile lor fundamentale, prin adoptarea unui cadru cuprinzător privind migrația și azilul, care să se ocupe în mod particular de experiențele acestora;
16. subliniază că femeile LGBTIQ+, femeile migrante, femeile victime ale rasismului și femeile cu dizabilitățile, nu se confruntă doar cu discriminare intersecțională, ci trebuie să se teamă pentru siguranța și viața lor în mai multe regiuni ale lumii; cere ca UE, în acțiunile sale interne și externe, să țină seama de identitățile și discriminările intersecționale și să recunoască faptul că femeile și fetele, în toată diversitatea lor, nu sunt afectate în mod egal de inegalitățile de gen, deoarece acestea sunt agravate de alte niveluri de opresiune; condamnă toate formele de violență împotriva persoanelor LGBTIQ+ și a persoanelor de gen neconform, inclusiv stigmatizarea, detenția arbitrară, tortura, persecuțiile și uciderile, așa-numita terapie de transformare, mutilarea genitală și sterilizarea forțată, precum și incitarea la violență împotriva acestora; invită statele membre să combată violența, discriminarea și stigmatizarea persoanelor LGBTIQ+, atât pe teritoriul UE, cât și pe plan extern; salută Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025 și invită Comisia să o pună în aplicare; cere implementarea orientărilor UE pentru promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale și solicită să fie incluse obiective concrete pentru a sprijini promovarea drepturilor persoanelor LGBTIQ+ în GAP III;
17. reiterează importanța GAP III în a promova în relațiile externe ale UE egalitatea de gen și capacitatea femeilor în viața politică, economică, socială și culturală, punând accentul pe combaterea discriminării intersecționale și pe problemele cu care se confruntă femeile și fetele în fiecare zi la nivel mondial; invită instituțiile UE și statele membre să

⁷ UNICEF, „Female genital mutilation”, <https://data.unicef.org/topic/child-protection/female-genital-mutilation/>. Consultat la 18 noiembrie 2021.

se angajeze să avanseze către o politică externă și de securitate feministă, care să implice o viziune transformatoare de gen și să se asigure că toate obiectivele și angajamentele din GAP III sunt implementate integral de către statele membre, delegațiile UE și toate instituțiile UE; solicită să se creeze un program de pregătire amplu și cuprinzător care să stea la baza implementării GAP III, care să abordeze în special integrarea perspectivei de gen în general și în buget, evaluările de impact din perspectiva genului, precum și violența de gen; salută măsurile, proiectele și programele UE care îmbunătățesc condițiile de viață ale femeilor din zonele rurale din întreaga lume; subliniază problemele specifice cu care se confruntă aceste femei și cere măsuri pentru a asigura accesul lor la transport, asistență medicală, servicii sociale și la utilizarea tehnologiilor digitale, după cum se evidențiază în GAP III;

18. subliniază că efectele dăunătoare ale schimbărilor climatice și degradării ecosistemelor sunt suportate în mod disproporționat de persoanele sărace, mai cu seamă de femei și tineri, precum și de populațiile indigene și de alte comunități dependente de resursele naturale și invită UE să se angajeze pe linia unor acțiuni de mediu transformatoare din perspectiva genului.

INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	15.11.2021
Rezultatul votului final	+: 19 -: 2 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Isabella Adinolfi, Christine Anderson, Simona Baldassarre, Frances Fitzgerald, Lina Gálvez Muñoz, Alice Kuhnke, Andželika Anna Możdżanowska, Maria Noichl, Samira Rafaela, Evelyn Regner, Christine Schneider, Ernest Urtasun, Hilde Vautmans, Chrysoula Zacharopoulou
Membri supleanți prezenți la votul final	Abir Al-Sahlani, Maria da Graça Carvalho, Lena Düpont, Michiel Hoogeveen, Aušra Maldeikienė, Kira Marie Peter-Hansen, Monika Vana, Pernille Weiss
Membri supleanți [articolul 209 alineatul (7)] prezenți la votul final	Gilles Lebreton, Thijs Reuten

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

19	+
PPE	Isabella Adinolfi, Maria da Graça Carvalho, Lena Düpont, Frances Fitzgerald, Aušra Maldeikienė, Christine Schneider, Pernille Weiss
Renew	Abir Al-Sahlani, Samira Rafaela, Hilde Vautmans, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Lina Gálvez Muñoz, Maria Noichl, Evelyn Regner, Thijs Reuten
Verts/ALE	Alice Kuhnke, Kira Marie Peter-Hansen, Ernest Urtasun, Monika Vana

2	-
ECR	Michiel Hoogeveen
ID	Christine Anderson

3	0
ECR	Andżelika Anna Moźdzanowska
ID	Simona Baldassarre, Gilles Lebreton

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	10.12.2021
Rezultatul votului final	+: 48 -: 7 0: 11
Membri titulari prezenți la votul final	Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Maximilian Krah, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Jérôme Rivière, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Hermann Tertsch, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Željana Zovko
Membri supleanți prezenți la votul final	Özlem Demirel, Assita Kanko, Mounir Satouri, Mick Wallace
Membri supleanți [articolul 209 alineatul (7)] prezenți la votul final	Deirdre Clune, Charles Goerens, Maria Noichl, Bettina Vollath

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ

48	+
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Deirdre Clune, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Lukas Mandl, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
Renew	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Charles Goerens, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Nathalie Loiseau, Urmaz Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev, Nacho Sánchez Amor, Bettina Vollath
Verts/ALE	Alviina Alametsä, Reinhard Bütikofer, Mounir Satouri, Jordi Solé, Tineke Strik, Salima Yenbou

7	-
ECR	Hermann Tertsch, Charlie Weimers
ID	Maximilian Krah, Thierry Mariani, Jérôme Rivière, Harald Vilimsky
NI	Kostas Papadakis

11	0
ECR	Anna Fotyga, Assita Kanko, Jacek Saryusz-Wolski, Witold Jan Waszczykowski
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi
S&D	Maria Noichl
The Left	Özlem Demirel, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri